

Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Zarys dziejów dwóch polskich klubów na Litwie (1926-2014)

Autor
Robert Trzaska

Warszawa 2024

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Autor: Robert Trzaska

e-mail: odspartydopolonii@gmail.com

Korekta: Ridero.pl

Projekt okładki oraz redakcja techniczna (skład DTP): Łukasz Szczepaniak

Copyright © Robert Trzaska

Nakład - 199 egzemplarzy

Strona publikacji – <http://odspartydopolonii.trzaska.waw.pl/>

ISBN 978-83-940868-7-9

ZAMIAST WSTĘPU

Zbliżające się mistrzostwa Europy w piłce nożnej, które odbędą się w Niemczech w czerwcu i lipcu 2024 roku, spowodują jeszcze większe zainteresowanie młodzieży tym sportem. Niestety kluby na Kresach muszą się borykać z problemami finansowymi. Szczupłość budżetu wpływa nie tylko na ich kondycję finansową, ale także uniemożliwia w wielu przypadkach powiększenie liczby grup młodzieżowych. Szczególnie dotyczy to klubów piłkarskich grających na wyższych, ponadwojewódzkich, poziomach rozgrywek, gdzie znaczące koszty zajmuje szeroko rozumiana logistyka związana z wyjazdami klubu.

Zadaniem niniejszej broszury, pisanej dziesięć lat po wycofaniu się „Polonii” z rozgrywek, jest przybliżenie historii polskiego futbolu na Litwie (także mniej znanej drużyny „Sparta” Kowno), wyników, tabel i obecnej sytuacji Klubu Sportowego „Polonia” Wilno oraz perspektyw, jakie stoją przed tym klubem (piłkarskich, ale może i koszykarskich, bo to nie piłka kopana jest sportem narodowym Litwinów).

Jednocześnie warto wspomnieć o byłym prezesie „Polonii” Wilno Stefanie Kimso, który poprzez swojej cenne uwagi wskazał niedociągnięcia i pomyłki w publikacji.

Zdaję sobie sprawę, iż opisywanie dziejów polskiej piłki w odległości lekko ponad 450 kilometrów od Wilna może powodować błędy i omyłki, ale żywię nadzieje, że ta skromna publikacja zachęci lokalnego badacza do szerszego zapoznania się z historią polskiej piłki na Litwie w tym okresie i poprawienia zaistniałych niedociągnięć.

Na zakończenie słowa szczególnego podziękowania należą się mojej Oli – za cierpliwość i motywowanie w dążeniu do celu, jakim było powstanie niniejszej publikacji. Bo za każdym, nawet najmniejszym sukcesem mężczyzny stoi kobieta.

Jaki będzie następny krok? Myśli kierują się na sportowe Kresy w stronę Stanisławowa lub bliżej – w okolice Warszawy zwane przed II wojną światową Miastem Ogrodem Jelonki. Zobaczymy. Oby tylko wytrwałości i czasu starczyło.

Robert Trzaska

POCZĄTKI POLSKIEGO SPORTU NA LITWIE – PKS „SPARTA” KOWNO

Początki zorganizowanego sportu na Litwie związane są z historią PKS „Sparta” Kowno. Kowno to obecnie drugie co do wielkości miasto Republiki Litewskiej. Sto lat temu było nadniemeńskim grodem granicznym, przez który odbywał się wjazd na tereny byłego Królestwa Kongresowego. W tym mieście Polacy stanowili wtedy nieznaczną większość mieszkańców. Jeszcze w 1919 roku, gdy powstawała – m.in. przy pomocy Niemiec – przedwojenna Republika Litewska, Polacy zdobyli większość w tamtejszej radzie miejskiej. Lecz powoli zarówno proporcje narodowościowe, jak i znaczenie Polaków na tych terenach zmieniały się.

Widok na przedwojenne Kowno. Źródło: NAC – Sygnatura: 1-E-9548

Z chwilą powstania Republiki Litewskiej, państwa wrogo wówczas nastawionego do II Rzeczypospolitej, Polacy stanowili tak jak teraz jedną ze znaczących mniejszości narodowych. Na terenie Republiki Litewskiej według oficjalnych danych Litwini stanowili ok. 80 proc. ludności, Żydzi – ok. 8 proc., a Polacy – ok. 3 proc., co dawało liczbę ok. 65 tys. osób. Na podstawie wyników wyborów można

jednak szacować, że Polacy stanowili ok. 10 proc. ludności, czyli blisko 202 tys. osób. W samym Kownie najliczniejsi byli Żydzi (31,8 proc.), Polacy stanowili 31,5 proc., a Litwini byli na trzecim miejscu (29,9 proc.).

Nacjonaliści litewscy już wtedy twierdzili, że Polacy to spolonizowani Litwini, i dążyli do likwidacji szkolnictwa polskiego. Zasadniczo polityka litewska w okresie międzywojennym charakteryzowała się mniej lub bardziej nasilającymi się represjami wobec mniejszości polskiej.

Już w 1920 roku usiłowano założyć w Kownie polski klub piłkarski, ale władze litewskie odrzuciły jego statut. Dopiero na początku 1926 roku zezwolono na powołanie Polskiego Klubu Sportowego „Sparta” w Kownie. Sukcesy odnosiła drużyna piłkarska, która w 1927 roku awansowała do I ligi i grała tam przez kilka sezonów. Trzy lata później w wyniku reformy rozgrywek „Sparta” wraz z innymi klubami mniejszościowymi została przeniesiona do niższej klasy rozgrywkowej. Spowodowało to ucieczkę lepszych graczy do klubów litewskich. Pomimo tych trudności działacze „Sparty” stworzyli aż trzy drużyny piłkarskie. Pierwsza z nich po barażowym meczu z ostatnim klubem ekstraklasy, „Makkabi” Kowno, uzyskała ponownie awans. Jednakże działacze litewscy pozbawili ją przy zielonym stoliku sukcesu, odwołując się do zapisów proceduralnych regulaminu rozgrywek.

Duży rozgłos przyniósł „Sparcie” jej kolarz Włodzimierz Jankowski, który został powołany do litewskiej ekipy olimpijskiej na igrzyska w Amsterdamie w 1928 roku.

Natomiast w 1929 roku zatwierdzono utworzenie oddziałów zamiejscowych. Do początku lat trzydziestych współpraca ze stroną litewską układała się w miarę dobrze. W 1932 roku Stefan Perkowski – wiceprezes „Sparty” Kowno – został nawet wybrany do zarządu ligi piłkarskiej.

Spotkanie drużyny 1. pułku piechoty z miejscowości Ukmergė (Wilkomierz) i „Sparty” Kowno. 20 maja 1928 r. (LCVA, A076-P-0081). Gediminas Kalinauskas, Lietuvos futbolo raida 1905–2018, Vinius 2022.

Źródło: <https://www.90min.lt/forumas/knyga-lietuvos-futbolo-raida-1905-2018-t2044> (dostęp 17.01.2024), s. 103.

Przełomowym okresem w działalności klubu był rok 1934, kiedy to liczba nowych członków wzrosła prawie dwukrotnie względem roku 1933: z 233 do 419. Najchętniej uprawiano piłkę nożną. Działała także sekcja bokserska, sportów wodnych, szachowa i tenisa stołowego. W trzech czołowych oddziałach „Sparty” (Kowno, Poniewież, Wiłkomierz) podejmowano próby rozszerzenia działalności. Charakterystyczne było dążenie strony polskiej do zaznaczenia obecności na polu sportowym. Było to konieczne zwłaszcza w kontekście rozproszenia mniejszości polskiej na Litwie.

Pomimo dynamicznego rozwoju sportu polskiego na Litwie reprezentanci mniejszości polskiej w 1934 roku nie wzięli udziału w Igrzyskach Sportowych Polaków z Zagranicy i Wolnego Miasta Gdańska. Na drodze stanęły zaognione stosunki polsko-litewskie.

Pod koniec 1935 roku zaczęto odnotowywać wzrost prześladowań i represji w odniesieniu do polskiej działalności sportowej. Dowodem tego może być sprokowany 15 listopada 1935 roku w Wiłkomierzu incydent z członkami „Sparty”, którzy w czasie meczu dwóch drużyn litewskich wdali się w awanturę z kibicami. Policja, wyolbrzymiając całe zdarzenie, nadała mu charakter „wystąpienia antypaństwowych”. W wyniku tego już następnego dnia komendant powiatu wydał nakaz zamknięcia oddziału „Sparty” w Wiłkomierzu na czas nieokreślony. Podobne incydenty miały miejsce także w innych miejscowościach, np. w Janowie (3 października 1936 roku). Sporo zamieszania powodowały także dezercje i wystąpienia prolitewskie niektórych Polaków, którzy uczestniczyli nawet w antypolskich wiecach lub, jak Władysław Komar (starszy), po wstąpieniu do litewskiego klubu sportowego namawiali również do tego kroku wielu innych członków „Sparty”.

Dyskryminacja polskiego sport znalazła swój finał 16 stycznia 1937 roku. Tego dnia 16 klubów litewskich i dwa żydowskie wręczyły dyrektorowi Izby Wychowania Fizycznego w Kownie oświadczenie, iż zrywają wszelkie kontakty z Polskim Klubem Sportowym „Sparta”. W dokumencie stwierdzano, że: decyzję swą motywują brutalnym zachowaniem się członków „Sparty” podczas gry i demonstracyjnym używaniem przez nich języka polskiego. Ponadto przy każdej okazji, gdy zbierze się większa ilość publiczności, naigrywają się z języka litewskiego.¹

Niemal wszędzie, gdzie pojawiali się polscy sportowcy, kluby popierające bojkot odmawiały udziału w rywalizacji z nimi. Zdarzały się jednak kluby litewskie, które, nie zważając na bojkot, podejmowały polskich sportowców – tak było np. w Wiłkomierzu, gdzie doszło do spotkania piłkarskiego z drużyną „Szaulysa”. Śladem tym poszedł także zespół LGSF oraz klub robotniczy „Amlit”. Nadal kontakty z polskimi drużynami utrzymywały kluby niemieckiej „Olimpii” (dawniej KSK – „Kultus”), które nie poparły bojkotu.

Uniemożliwiano również występy polskich drużyn na innych imprezach litewskich. Szczególnie dyskryminowano te, które reprezentowały wysoki poziom

¹ Andrzej Gašiorowski, *Polski ruch sportowy w Republice Litewskiej 1919-1940*, Olsztyn 2001, s.

sportowy. Przekonała się o tym polska czwórka wioślarska, która dwukrotnie zajmowała pierwsze miejsce w zawodach o Puchar Ministra Komunikacji rozgrywanych w Kłajpedzie. W przypadku powtórzenia sukcesu po raz trzeci puchar przeszedłby na własność „Sparty”.

31 grudnia 1937 roku wydano zarządzenie, na podstawie którego dokonano likwidacji „Sparty”. Cały jej majątek, zgodnie ze statutem, miał być przekazany Polskiemu Towarzystwu Dobroczynności. Tak kończyła się historia Polskiego Klubu Sportowego „Sparta”, ale nie kończyła się jeszcze walka o nowe oblicze polskiego sportu na Litwie. Ostatnia nadzieja na cofnięcie zakazu działania „Sparty” po kolejnych poprawkach statutu, jakie przedłożono w MSW, definitywnie została przekreślona 4 stycznia 1938 roku. Tego dnia strona polska otrzymała pismo, które zdecydowanie stwierdzało, iż żaden statut „Sparty” nie zostanie już zatwierdzony. W tej sytuacji postanowiono opracować statut dla Polskiego Klubu Sportowego w Kownie, któremu nadano nazwę „Slavia”. 27 stycznia 1938 roku przedłożono go litewskim władzom sportowym do oceny. Odpowiedź z Izby Sportowej nadeszła 18 marca 1938 roku. Stwierdzano w niej, że statut został przyjęty i skierowany do litewskiego MSW w celu ostatecznego zatwierdzenia. Należy domniemywać, że pośredni wpływ na tę decyzję Izby Sportowej mogło mieć nawiązanie relacji dyplomatycznych z Polską w marcu 1938 roku. Mimo nawiązania oficjalnych stosunków polsko-litewskich oczekiwanie na zatwierdzenie statutu PKS „Slavia” przez litewskie MSW przedłużało się.

Stan taki, pełen niepewności i wyczekiwania, nie nastrajał do aktywnej pracy. Dopiero 26 czerwca 1939 roku nadeszła wiadomość z MSW, w której donoszono, że sprawa została nareszcie załatwiona. Statut PKS „Slavia” wpisano do księgi rejestrów stowarzyszeń w dniu 23 czerwca 1939 roku pod numerem 9091. Zamierzano uruchomić, podobnie jak było to dawniej, oddziały terenowe. W tym celu przygotowano odpowiednie pismo do władz litewskich, w którym zwrócono się o wydanie zgody na otwarcie siedmiu oddziałów: w Jeziorosach, Kalwarii, Kownie, Kiejdanach, Olicie, Poniewieżu i Wilkomierzu. Wniosek w tej sprawie złożono 11 lipca 1939 roku. Na reakcję ministra nie trzeba było długo czekać. Zdecydowana odmowa – a praktycznie zakaz – rozszerzania „Slavii” na inne tereny nadeszła już 15 lipca 1939 roku. Okoliczności, które powstały, niejako zobowiązywały organizatorów „Slavii” do złożenia kolejnego odwołania od wydanej decyzji. Prośbę o ponowne rozpatrzenie możliwości powołania oddziałów złożono w MSW 21 lipca 1939 roku. Uzasadniając wniosek, zwracano uwagę, że zgodnie z obowiązującą ustawą o stowarzyszeniach najpóźniej po sześciu miesiącach od zarejestrowania organizacji powinna ona wyłonić zarząd. Wybór zarządu uzależniano od powołania oddziałów, co miało być zgodne z zatwierdzonym statutem. Władze litewskie nie przejawiały żadnych skłonności do ustępstw. Całą sprawę przeciągano, by rozpatrzyć ją dopiero 14 marca 1940 roku², kiedy już polski klub nie miał

² Więcej na ten temat można przeczytać m.in. w publikacji Andrzeja Gąsiorowskiego pt. *Polski ruch sportowy w Republice Litewskiej 1919–1940*, Olsztyn 2001.

wsparcia władz i dyplomacji Rzeczypospolitej, zaatakowanej 1 września 1939 roku przez III Rzeszę, a następnie przez ZSRR. W dokumencie władze litewskie zwróciły wówczas uwagę, że sześciomiesięczny termin statutowego powołania władz klubu minął i tenże klub można uznać za nieistniejący.

Tak zakończyła się historia Polskiego Klubu Sportowego „Sparta” Kowno. Na odrodzenie polskiego klubu piłkarskiego w Republice Litewskiej trzeba było poczekać ponad 50 lat...

Artykuł ukazał się w tygodniku „Myśl Polska”, nr 21–22 (25 maja – 1 czerwca 2014).

Stadion „Makkabi” Kowno, gdzie niektóre spotkania rozgrywała „Sparta”.

Źródło: Plany miast - Europa środkowa. Plan miasta Kowno (ok. 1930 roku)

http://maps.mapywig.org/m/City_plans/Central_Europe/KAUNO_MIESTO_PLANAS_15K.jpg

(dostęp 29.01.2024)

ZARYS HISTORII KS „POLONIA” WILNO

Tylko nieliczni pasjonaci polskiej piłki nożnej słyszeli o klubach takich jak „Pogoń” Lwów (odtworzonym w 2009 roku i grającym nadal w rozgrywkach okręgu lwowskiego), „Polonia” Chmielnicki (dawniej piąty, amatorski poziom ligowy Ukrainy – obecnie drużyna nie startuje w rozgrywkach) czy „Polonia” Wilno, grająca kiedyś na zapleczu litewskiej ekstraklasy (I Liga). Oczywiście osoby z tzw. zacięciem historycznym pamiętały, że polski futbol powstał m.in. we Lwowie, a tamtejsza „Pogoń” była kilkukrotnym mistrzem Polski.

Historia wileńskiej piłki nożnej dla postronnego wielbiciela futbolu to temat tabu. Miłośnicy historii oczywiście znają wileński klub „Śmigły”, który grał w pierwszym poziomie rozgrywkowym II Rzeczypospolitej. Niektórzy zapewne coś tam słyszeli o „Pogoni” Wilno, AZS-ie Wilno, KPW „Ognisko” Wilno czy „Makkabi” Wilno. Niestety przedwojenne polskie kluby w tym mieście przestały istnieć z chwilą wybuchu II wojny światowej. Trzeba było czekać ponad 50 lat, by na litewskiej arenie sportowej pojawił się polski klub o nazwie „Polonia”, która miała podkreślać związki z Ojczyzną.

Dlatego warto przytoczyć garść danych statystycznych – by mieć odrobinę wiedzy o tym, jaki potencjał miała „Polonia” Wilno w 2011 roku. Według spisu powszechnego z 2011 roku na Litwie żyło 200 317 Polaków, co stanowiło 6,6 proc. ludności państwa (według nieoficjalnych danych liczba ta jest zdecydowanie większa i wynosi obecnie ok. 250 tys. osób). Polacy stanowią największą mniejszość narodową na Litwie. W samej stolicy mieszka ok. 88,4 tys. Polaków (16,5 proc. mieszkańców miasta), w rejonie wileńskim – 49,6 tys. (52 proc. ludności rejonu), a w rejonie solecznickim – 26,9 tys. (77,7 proc. wszystkich mieszkańców). Polacy mieszkają także w rejonie święcańskim (7,2 tys. – 25,8 proc. mieszkańców), trockim (10,4 tys. – 30,2 proc.), a także w rejonach: szyrwincim, janiskim, koszedarskim, kiejdańskim, kowieńskim. Już same te pobieżne dane pokazują, jakie możliwości demograficzne, ale i sportowe drzemą niedaleko granic Polski, o których zapominają władze Polski, niezależnie od tego, jaka partia polityczna znajduje się u władzy. Wskazują na to m.in. dzieje polskiego sportu na Litwie, które jak w soczewce odzwierciedliły się w historii i w problemach wileńskiej „Polonii”.

Pod koniec stycznia 1989 roku w podwileńskiej Białej Wacie miały miejsce I Zimowe Igrzyska Polaków na Litwie, które w charakterze gościa honorowego zaszczycił swą obecnością legendarny Stanisław Marusarz. Apel: „Marsz, marsz, rodacy, na bryżny i narty!”, choć jeszcze nie było naówczas klubu sportowego Polaków na Litwie „Polonia”, znalazł naprawdę gromki odzew, a zwycięzcy rywalizacji 12-osobowym składem udali się niebawem do Zakopanego na II Zimowe Igrzyska Polonijne, budząc wśród organizatorów i gospodarzy powszechny szacunek – można było przeczytać wtedy w „Magazynie Wileńskim”³.

Oficjalnie wszystko rozpoczęło się 18 marca 1990 roku, gdy na zebraniu założycielskim 200 delegatów powołało do życia Klub Sportowy Polaków na Litwie „Polonia”. To jedno z „dzieci” wielkiego biało-czerwonego odrodzenia, jakie stało się możliwe wraz z „pierestrojką” na przełomie 8. i 9. dziesięcioleci ubiegłego stulecia nad Wilnią i Niemnem, było wyraźnie w czepku urodzone, gdyż za matkę chrzestną miało legendarną polską lekkoatletkę Irene Szewińską.⁴

Według założeń statutowych Klub Sportowy Polaków na Litwie „Polonia” miał do osiągnięcia cztery podstawowe cele: krzewić masową kulturę fizyczną i sport wśród Polaków – mieszkańców Litwy, pracować w sekcjach ze sportowo uzdolnioną młodzieżą, organizować zawody i brać udział w igrzyskach polonijnych oraz wykorzystywać sportową rywalizację do poszanowania przeciwnika i zacieśniania przyjaźni między narodami⁵. Litewski Departament Kultury Fizycznej i Sportu podjął decyzję, że Klub Sportowy Polaków na Litwie „Polonia” nie powinien obejmować swoim zasięgiem całej Litwy. Zgodnie z jego postulatami mogły to czynić stowarzyszenia albo związki. Stąd konieczna była zmiana formuły klubu⁶.

Wtedy w pierwszym towarzyskim spotkaniu Polacy z Wilna pokonali tamtejsze „Makkabi” 2:0. Podobno mecz był tak zacięty, że ucierpiała na tym futbolówka. Już w lipcu 1990 roku prowadzona przez znanego ongiś na Litwie piłkarza Józefa Jurgielewicza jedenastka wileńskiej „Polonii” w błyskotliwym stylu (bez straty punktu i gola) wygrała w Stalowej Woli I Polonijne Mistrzostwa Świata w Piłce Nożnej⁷.

Na kolejne polonijne sukcesy w Ojczyźnie trzeba było poczekać dekadę, do 2001 roku, kiedy to podczas igrzysk polonijnych zaczęła się złota era dla piłkarzy z nazwą „Polonia” na koszulkach. Zawodnicy drużyny znad Wilejki czterokrotnie

³ Henryk Mażul, *Na biwakach – sami swoi*, „Magazyn Wileński”, 26 czerwca 2018, <http://www.magwil.lt/material,na-biwakach-sami-swoi,455.htm> (dostęp 18.12.2023)

⁴ Tenże, *Orle żryny*, „Tygodnik Wileńszczyzny”, nr 16, 21–27 kwietnia 2005, <http://www.tygodnik.lt/200516/wiesci1.html> (dostęp 18.12.2023)

⁵ Henryk Mażul (red.), *Do mety Wilią znaczonej. Sport polski na Litwie: historia i teraźniejszość*, Wilno 2005, s. 95.

⁶ Tamże, s. 97.

⁷ Tamże, s. 94.

(w 2001, 2003⁸, 2005 i 2007 roku) zdobywali pierwsze miejsce podczas igrzysk polonijnych. Tak było np. w 2005 roku, kiedy to gracze z Wilna po raz trzeci z rzędu zdobyli zaszczytne pierwsze miejsce w tych rozgrywkach. Trener Wiktor Filipowicz, kiedy się dowiedział, że będą grali na boiskach warszawskiej Akademii Wychowania Fizycznego im. Józefa Piłsudskiego, proroczo zażartował: *Z nami nie wygracie. Bo zabraliśmy ze sobą Serce Marszałka, spoczywające właśnie na wileńskiej Rossie*⁹. W finale „Polonia” Wilno zmierzyła się ze swoją imienniczką z Żytomierza (Ukraina). W 71. minucie spotkania, przy stanie 6:0 na korzyść wilnian, nad boiskiem rozszalała się burza, a arbiter zdecydował o przerwaniu meczu. Pojedynek nie został wznowiony, gdyż kapitanowie obu drużyn zdecydowali się go zakończyć¹⁰. Obecny na stadionie warszawskiego AWF ówczesny prezes PZPN Michał Listkiewicz mówił, że drużyna ta spokojnie mogłaby grać w polskiej III lidze. Dla piłkarzy ta impreza była tym bardziej szczygólna, że medale wręczał im sam Kazimierz Górski¹¹.

Drużyna rozpoczęła swoją przygodę z futbolem w 1990 roku od trzeciego poziomu rozgrywkowego (strefa wschodnia), gdzie na zakończenie zajęła piąte miejsce, gromadząc 29 punktów. W kolejnym, 1991 roku piłkarze także zmagali się na tym poziomie rozgrywkowym. Tym razem zajęli siódme miejsce. Podobnie było w 1992 roku, choć tym razem drużyna zajęła najniższe miejsce na podium. Lepiej było w sezonie 1992/1993, gdy „Polonia” ustąpiła miejsca jedynie klubowi „Andas”, tracąc do niego tylko dwa punkty. W sezonach 1993/1994 i 1994/1995 piłkarze byli mocnymi średniakami w rozgrywkach II ligi i zajęli odpowiednio czwarte i piąte miejsce. W sezonie 1995/1996 było już lepiej, ale znowu, podobnie jak w latach 1992/1993, „Polonia” skończyła na drugim miejscu w tabeli, a do lidera zabrakło jej tylko trzech punktów.

Niestety w sezonie 1996/1997 (II liga – drugi poziom rozgrywkowy) nastąpił kryzys i klub zajął dopiero 13. miejsce w grupie. Podobnie było w następnym sezonie (1997/1998), gdy piłkarze wylądowali na bezpiecznym 11. miejscu. Rok później (1998/1999) drużyna wyprzedziła jedynie klub „Utenas”, zajmując 14. miejsce w tabeli, co zakończyło się spadkiem o klasę niżej. W 1999 roku zmieniono rozgrywki, powracając do systemu wiosna–jesień. W 1999 roku „Po-

⁸ W przypadku igrzysk polonijnych prezes Stefan Kimso bardziej od wyniku finału z Polakami z Zaolzia zapamiętał protest Polonusów z Grecji. *Do paranoi posunęli się po przegranej spotkaniu Polonusi z Grecji, żądając, by organizatorzy wylegitymowali nas poprzez okazanie paszportów, robiąc wielkie oczy, że... nie mamy tych z orzełkami na okładce* – zaznaczył w jednym z wywiadów. *XI Światowe Igrzyska Polonijne – Bravo Mistrzowie*, „Tygodnik Wileńszczyzny”, nr 33, 14–20 sierpnia 2003, <http://www.tygodnik.lt/200333/> (dostęp 18.12.2023)

⁹ H. Mażul (red.), *Do mety Wilią znaczonej*. op.cit., s. 95.

¹⁰ Henryk Mażul, *Rekordowa obsada, grad medali*, „Tygodnik Wileńszczyzny”, nr 34, 25–31 sierpnia 2005, <http://www.tygodnik.lt/200534/sport1.html> (dostęp 18.12.2023)

¹¹ Robert Trzaska, *Światowe Igrzyska Polonijne w Warszawie*, „Kurier Wileński”, 20 sierpnia 2005, s. 3.

lonia” wylądowała na siódmym miejscu trzeciego poziomu rozgrywek¹².

Piłkarze wileńskiej „Polonii” (drużyna rezerw) zajęli w roku 2004 trzecią lokatę w rozgrywkach ligi powiatu wileńskiego¹³. Rok później, w 2005 roku, decyzją Litewskiej Federacji Piłki Nożnej (LFF) rozgrywki powiatu wileńskiego zostały powiększone z 14 do 16 zespołów i podniesione do rangi II ligi, stając się jedną z czterech stref rozgrywkowych w republice. Zdobyć pierwszą lokatę premiovane było udziałem w rozgrywkach kwalifikacyjnych z udziałem czterech klubów, z których dwa awansowały na najwyższy poziom piłkarski Litwy¹⁴.

Od 2006 roku zespół „Polonii” grał w III lidze (rozgrywki powiatu wileńskiego). Na zakończenie sezonu zajął szóste miejsce (na 16 drużyn), zdobywając 44 punkty. W kolejnych rozgrywkach, w 2007 roku, gracze z Wilni poprawili swoją pozycję o dwa oczka i ostatecznie zameldowali się na czwartym miejscu. Taką samą pozycję drużyna miała w kolejnym roku, choć tutaj zadanie było trudniejsze, bo w rozgrywkach wzięło udział tylko 13 klubów.

Natomiast w 2009 roku piłkarze z Wilna po 10 kolejkach spotkań z dorobkiem 28 punktów byli na czele tabeli rozgrywek o mistrzostwo powiatu wileńskiego¹⁵. Ostatecznie mecze sezonu zasadniczego „Polonia” ukończyła na pierwszym miejscu wśród 16 drużyn. Następnie rozgrywki zostały podzielone na dwie grupy. I tutaj już nie było tak łatwo. W tzw. grupie mistrzowskiej, walczącej o awans, Poloniści zajęli dopiero trzecie miejsce, które nie było premiowane awansem. Natomiast w 2010 roku piłkarze, używając nomenklatury lekkoatletycznej, uplasowali się tuż za podium, zajmując czwarte miejsce.

W 2011 roku wileńska „Polonia” zdobyła w ramach rozgrywek Wilna i okolic mistrzostwo regionu, co spowodowało, że awansowała do I Ligi (zaplecze A Ligi, czyli litewskiej ekstraklasy)¹⁶. Ponadto awansowała do 1/8 piłkarskich rozgrywek o Puchar Litwy, gdzie czekał na nich wymagający przeciwnik – drużyna „Banga” Gargždai. Przed spotkaniem prezes klubu Stefan Kimso mówił: *Tremy nie mamy, dotarliśmy do 1/8 finału, gdzie pozostało 11 klubów z ligi A, trzy z I ligi piłkarskiej i my jako jedyna drużyna z II ligi, a więc stawiamy wszystko na jedną kartę i być może uda się*

¹² W latach 2000-2005 na Litwie istniały dwa kluby posługujące się nazwą „Polonia”. Ten drugi twór został utworzony przez ówczesnego prezesa i właściciela klubu „Žalgiris” Wilno Janusza Łopucia. Jego „Polonia” grała w I lidze litewskiej – I Lyga (początkowo jako „Ardena” Wilno), na drugim poziomie rozgrywkowym, będąc drużyną rezerw „Žalgirisu” Wilno (rozmowa autora z prezesem Stefanem Kimso).

¹³ *Gole strzelane na śniegu*, „Tygodnik Wileńszczyzny”, nr 10, 10–16 marca 2004, <http://www.tygodnik.lt/200510/sport3.html> (dostęp 18.12.2023)

¹⁴ Henryk Mażul, *Rusza liga piłkarska powiatu wileńskiego. „Polonia” – faworytem?*, „Tygodnik Wileńszczyzny”, nr 17, 22–28 kwietnia 2004, <http://www.tygodnik.lt/200417/sport1.html> (dostęp 18.12.2023)

¹⁵ Zygmunt Żdanowicz, *Zwycięski marsz „Polonii”*, „Tygodnik Wileńszczyzny”, nr 23, 2–8 czerwca 2009, <http://www.tygodnik.lt/200923/> (dostęp 18.12.2023)

¹⁶ O kulisach awansu do I ligi litewskiej można przeczytać w wywiadzie prezesa Stefana Kimso dla „Kuriera Wileńskiego” pt. *Piłkarze wileńskiej „Polonii” wypłynęli na szerokie wody!* z 14 października 2011 roku <https://kurierwilenski.lt/2011/10/14/pilkarze-wilenskiej-%e2%80%99epolonii-%e2%80%9d-wyplyneli-na-szerokie-wody/> (dostęp 18.12.2023)

nam sprawić niespodziankę¹⁷. Niestety nie udało się. Nasi rodacy przegrali 1:9¹⁸.

Przed rozpoczęciem sezonu w 2012 roku władze klubu zakładały, że aby sprostać wymaganiom ligowym, potrzeba 100 tys. euro. Jak powiedział wtedy portelowi „Wilnoteka” współzałożyciel i prezes klubu Stefan Kimso: *W tej chwili mamy zapewnioną jedynie jedną dziesiątą tej sumy, za którą jesteśmy niezmiernie wdzięczni naszym przyjacielom ze spółki Selen S.A. z Wrocławia¹⁹.*

Do tego dochodziły jeszcze kwestie prawne i szkoleniowe (kwestia zespołów młodzieżowych), ale też dotyczące infrastruktury. O ile klub sprostał wszystkim wymaganiom prawnym związanym z rejestracją i działalnością, a nawet rozwiązał kwestię infrastruktury (w tym celu została zawarta umowa dzierżawy stadionu na wileńskiej Lipówce), o tyle sprawy związane ze szkoleniem młodzieży i posiadaniem zawodowych trenerów pozostawały wtedy w sferze marzeń dyrekcji klubu²⁰. Dlatego władze ligi przyznały „Polonii” licencję warunkową.

Od lat władze klubu, zwłaszcza po awansie do I ligi, *przymierzały się, by na potrzeby polskiego klubu zagospodarować stadion polskiej Szkoły Średniej im. W. Syrokomli – dyrekcja była przychylna, reszta „Polonia” często tam trenowała. Dostosowanie boiska do standardów pełnowymiarowego stadionu FIFA wymaga jednak powiększenia, ale technicznie jest to możliwe. Potrzebne były tylko fundusze²¹.*

Tymczasem ulokowany w centrum Wilna stadion został wynajęty drużynie „Vétra” Wilno (znanej polskim kibicom m.in. z awantur kibiców „Legii” Warszawa). Klub ten jednak zbankrutował, zanim zdążył przejąć boisko „Syrokomłowski”²². Niestety z powodu skromnych funduszy „Polonii” Wilno nie udało się przejąć tego stadionu w 2012 roku.

Sezon w 2012 roku nie był łatwy, lecz beniaminek z Wilna zakończył go na piątej pozycji z 37 punktami²³. Z perspektywy lat okazało się to najlepsze miejsce „Polonii” Wilno w jej krótkiej historii.

Jak powszechnie wiadomo, w wielu przypadkach, gdy klub osiąga dobre wyniki, na meczach pojawia się coraz więcej kibiców. I tak się stało w przypadku „Polonii” Wilno. Pojawiła się zorganizowana grupa, która dopingowała swoich pupili nie tylko w Wilnie, ale i na wyjazdach²⁴. Nie uszło to uwadze litewskich grup pseudo-kibiców.

¹⁷ Zygmunt Żdanowicz, *Wymagający przeciwnik*, „Tygodnik Wileńszczyzny”, nr 42, 13–19 października 2011, <http://www.tygodnik.lt/201142/sport1.html> (dostęp 18.12.2023)

¹⁸ https://lt.wikipedia.org/wiki/2011%E2%80%932012_m._LFF_taur%C4%97 (dostęp 18.12.2023)

¹⁹ Dario Malinowski, *Licencja I ligi dla KS Polonia*, „Wilnoteka”, 1 lutego 2012, źródło: www.polonia.lt (dostęp 18.12.2023)

²⁰ Tamże

²¹ Walenty Wojniłło, *KS „Polonia” Wilno – bez prezesa, stadionu i I Ligi?*, „Wilnoteka”, 22 lutego 2012, źródło: <http://www.polonia.lt/> (dostęp 18.12.2023)

²² Tamże

²³ Szczegółowe tabele oraz wyniki w dalszej części publikacji (s. 25–48).

²⁴ Michał Winciorek, *To my, kibice z Wilna – z wizytą u BWP’12*, <https://www.kibice.net/publicystyka/94-to-my-kibice-z-wilna-z-wizyta-u-bwp12.html> (dostęp 18.12.2023)

Fragment dopingu grupy kibiców „Polonii” Wilno podczas meczu z FK Siliute w 2023 r.

Źródło: <http://kspolonia.lt/index.php/galeria/6-silute/detail/42-ks-polonia-wilno-vs-fk-silute#>
(dostęp 12.01.2024)

W środę 6 czerwca 2012 roku po meczu towarzyskim między „Polonią” Wilno a klubem „Žalgiris” ok. 120 zamaskowanych osobników napadło na kibiców „Polonii” Wilno na stadionie na Lipówce. Do kolejnego ataku doszło kilka dni później w niedzielę 10 czerwca 2012 roku podczas meczu I ligi między „Polonią” a klubem „Venta” Kuršėnai w Kurszanach. W obu przypadkach, jak doniosła polska prasa na Litwie, policja nikogo nie zatrzymała²⁵.

Nie pora i miejsce, by dłużej analizować te przykre incydenty – lepiej pokazać pozytywne aspekty kibicowania. Już w okresie międzywojennym polscy kibice oraz działacze potrafili wznieść się ponad podziałami. Jedną z takich okazji były mecze z drużynami polskimi z zagranicy. I tak np. „Polonia” Warszawa grała z „Polonią” Karwina (13 listopada 1938 roku) czy „Warszawianka” z „Gedania” Gdańsk (marzec 1939 roku; przypomnę tylko, że Gdańsk znajdował się wtedy poza terytorium RP, choć związany był z nią np. unią celną). Co ciekawe, takie mecze rozgrywano także w mniejszych miejscowościach, jak np. Grajewo, gdzie tamtejsza „Warmia”

²⁵ *Towarzyski mecz „Polonii” z „Žalgirism” zakończony bandycką napacją*, „Kurier Wileński”, 6 czerwca 2012, <https://kurierwilenski.lt/2012/06/06/towarzyski-mecz-%e2%80%9epolonii-z-%e2%80%9e-zalgirism-zakonczone-bandycka-napascia/> (dostęp 18.12.2023); *Kolejny napad na kibiców „Polonii” Wilno*, „Kurier Wileński”, 11 czerwca 2012, <https://kurierwilenski.lt/2012/06/11/kolejny-napad-na-kibicow-%e2%80%9epolonii-wilno/> (dostęp 18.12.2023)

rywalizowała z drużyną FC Prostki, klubem który, mimo bliskości swojej siedziby, znajdował się już za granicą – w niemieckich Prusach.

Do pomysłu spotkania zespołu z Polski i drużyny reprezentującej Polaków mieszkających za granicą powrócono w Warszawie w 2012 roku, chcąc symbolicznie ukoronować dobry sezon „Polonii” Wilno (rozgrywki na Litwie odbywają się w systemie wiosna–jesień). W niedzielę 12 października 2012 roku w Warszawie na boisku przy ulicy Konwiktorskiej 6 spotkały się grająca wtedy w Ekstraklasie „Polonia” Warszawa oraz debiutująca w II lidze litewskiej „Polonia” Wilno.

A okazja do wizyty była szczególna – mecz o Puchar im. Tadeusza Gebethnera, pierwszego prezesa KS „Polonii” Warszawa, założyciela „Polonii” Bytom, wybitnego piłkarza „Czarnych Koszul”, związanego zarówno z Warszawą, jak i Wilnem.

Przed pierwszym gwizdkiem sędziego publiczność uczciła minutą ciszy pamięć Tadeusza Gebethnera z okazji przypadającej w tym dniu 68. rocznicy jego śmierci. Następnie na stadionie prawie tysięczna rzesza warszawian oraz grupa kilkunastu kibiców z Wilna odśpiewała wspólnie „Rotę” oraz „Mazurek Dąbrowskiego”.

Drużyna „Polonii” Wilno przed spotkaniem w Warszawie przy ul. Konwiktorskiej 6

Źródło: <https://kurierwilenski.lt/2015/03/19/apel-kibicow-ks-polonia-wilno/> (dostęp 12.01.2024)

W trakcie meczu co chwilę kibice obu zespołów intonowali m.in. „Polonia Wilno” oraz „Dwie Polonie – jedna miłość”. Wspaniała atmosfera na trybunach panowała do ostatniej chwili. Humory popsuł zgromadzonym jedynie karny zmarnowany w 88. minucie przez gracza „Polonii” Wilno – Pawła Stempkowskiego²⁶. Wspaniała atmosfera na trybunach panowała do ostatniej chwili.

²⁶ Janusz Sowa, *Dwie Polonie – jedna miłość*, „Kurier Galicyjski”, 23 października 2012, <https://kuriergalicyjski.com/dwie-polonie-jedna-mio/> (dostęp 18.12.2023)

Różnica między amatorami z Litwy a zawodowcami z ulicy Konwiktorskiej była widoczna. Mecz zakończył się wygraną gospodarzy 10:0, ale nie dla wszystkich wynik w tym spotkaniu był najważniejszy. Osobom wspierającym to wydarzenie chodziło m.in. o pokazanie polskiego klubu szerszej społeczności, a także o zdobycie funduszy na zapłacenie kar finansowych za burdy kibiców. To pierwsze się udało, gdyż o spotkaniu w Warszawie wspomniały nawet „Wiadomości” Telewizji Polskiej (zapewne dlatego, iż odbywało się ono w dniu wyborów parlamentarnych na Litwie).

Mimo problemów finansowych pojawiających się w 2012 roku nikt w Wilnie nie zamierzał odpuścić rozgrywek piłkarskich w następnym roku. Tym razem klub został dopuszczony warunkowo (tak jak w 2012 roku). Jednakże władze Litewskiej Federacji Piłki Nożnej (LFF) ukarały „Polonię” Wilno odjęciem trzech punktów m.in. za zaległości finansowe wobec związku.

Jak mówił, wtedy jej prezes Stefan Kimso, by myśleć o miejscu w czołówce I ligi klub powinien mieć stabilizację finansową na poziomie ok. 400 tys. litów, czyli ok. 480 tys. złotych.²⁷ Należy nadmienić, że piłkarze za zwycięstwo nie otrzymywali jakiś wygórowanych honorariów. Przeważnie było to 50 litów.

W tym czasie klub uruchomił swoją stronę internetową (<http://www.kspolonia.lt>) oraz profil na Facebooku (<http://www.facebook.com/kspoloniawilno>), gdzie dzięki społecznemu zaangażowaniu Aleksandra Sudujki, rzecznika prasowego „Polonii”, można było śledzić na bieżąco wyniki klubu, ale także – na żywo – zmieniający się wynik spotkania.

Fragment spotkania „Polonii” Wilno z „Baltija” Panevėžys (Poniewież) na stadionie LFF (dawniej „Vetra” Wilno)
Źródło: <http://kspolonia.lt/> (dostęp 12.01.2024)

²⁷ Należy nadmienić, że w sezonie 2020/2021 minimalny budżet drużyn I ligi polskiej (drugi poziom rozgrywkowy) kształtował się na poziomie od 3,5 mln do 4,9 mln zł (GKS Bełchatów – 3,5 mln zł, „Resovia” Rzeszów – 4 mln zł, GKS Jastrzębie i „Puszcza” Niepołomice po 4,5 mln zł i „Chrobry” Głogów – 4,9 mln zł). Źródło: *Piąty polski klub w europejskich pucharach. Proponujemy wizję rozwoju „Polonii” Wilno*, Dokument przygotowany na rzecz Stowarzyszenia zwykłego „Warszawski Sport”, Warszawa 2021, s. 29 (zbiory autora).

Jednakże te skromne środki ze strony Ambasady RP w Wilnie oraz wrocławskiej Seleny – producenta oraz dostawcy produktów chemii budowlanej – starczyły do sierpnia 2013 roku. Nad klubem zawisła groźba konieczności wycofania się z rozgrywek. Na początku września w „Kurierze Wileńskim”, na stronach internetowych klubu oraz na portalu społecznościowym pojawił się dramatyczny apel o pomoc.

To właśnie dzięki zaangażowaniu wielu – głównie prywatnych – darczyńców „Polonii” Wilno udało się nie tylko dokończyć sezon, ale także zająć 10. miejsce – gwarantujące utrzymanie w I lidze. Sytuacja finansowa klubu nie pozwoliła na zagranie ostatniego meczu derbowego z „Žalgirisem-3” Wilno. Na szczęście nie miało to wpływu na miejsce w tabeli.

Po zakończeniu rozgrywek 2013 roku władze klubu rozpoczęły starania o pozyskanie środków finansowych na kolejny sezon. Działania zmierzały do pozyskania sponsora strategicznego poprzez rozesłanie oferty sponsorskiej. Równocześnie w polskiej prasie na Litwie pojawił się apel dotyczący *finansowego ratowania drużyny piłkarskiej wileńskiej „Polonii”. Jej sukcesy stanowią bowiem jakże ważny dowód naszej historycznej obecności na ziemi przodków*²⁸.

Na początku października 2013 roku okazało się, że klubowi po licznych apelach w prasie udało się uzbierać około 8,4 tys. litów. *Wśród najbardziej hojnych darczyńców wyróżniłbym prezesa Suwalskiego Klubu Sportowego „Wigry” Dariusza Mazura. Przekazał on dla wileńskiej sekcji piłkarskiej 1000 euro – zaznaczył wówczas w wywiadzie prezes Stefan Kimso*²⁹. Jednocześnie sprawą „Polonii” Wilno zainteresowała się pod koniec października 2013 roku senacka Komisja Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą.

Czas szybko płynął. Może za szybko. Do 12 grudnia 2013 roku należało złożyć odpowiednie dokumenty (wraz z zabezpieczeniem finansowym i potwierdzeniem uregulowania długów za poprzedni sezon) do Litewskiej Federacji Piłki Nożnej (LFF).

*Klub „Polonia” Wilno takich dokumentów nie złożył. Na 98 proc. nie przystąpi do rozgrywek w 2014 roku w związku z brakiem środków finansowych. Oznacza to rozwiązanie sekcji piłki nożnej. Taką propozycję przedstawi Radzie klubu na najbliższym posiedzeniu – powiedział w 2014 roku szef klubu Stefan Kimso. Mam nadzieję, że w klubie nadal będą działać dwie amatorskie sekcje – strzelecka i piłki siatkowej – dodał w grudniu 2013 roku w wypowiedzi dla „Kuriera Wileńskiego” prezes „Polonii” Wilno*³⁰. Niestety słowa

²⁸ *Wileńska „Polonia” apeluje o pomoc!*, „Kurier Wileński”, 2 września 2013, <https://kuriervilenski.lt/2013/09/02/wilenska-polonia-apeluje-o-pomoc/> (dostęp 18.12.2023), Anna Pieszko, *Klub Sportowy „Polonia” Wilno woła o ratunek*, „Kurier Wileński”, 4 września 2013, <https://kuriervilenski.lt/2013/09/04/klub-sportowy-polonia-wilno-wola-o-pomoc/> (dostęp 18.12.2023)

²⁹ Brygita Łapszewicz, *„Polonia” Wilno liczy na dalszą pomoc*, „Kurier Wileński”, 2 października 2014, <https://kuriervilenski.lt/2013/10/02/polonia-wilno-liczy-na-dalsza-pomoc/> (dostęp 18.12.2023)

³⁰ Robert Trzaska, *Historia „Polonii” Wilno dobiegła końca?*, „Kurier Wileński”, 8 stycznia 2014, <https://kuriervilenski.lt/2014/01/08/historia-polonii-wilno-dobiegla-konca/> (dostęp 18.12.2023)

prezesa okazały się prawdziwe i na początku kwietnia 2014 roku nie przystąpiono do rozgrywek I Ligi oraz rozwiązano sekcję piłki nożnej³¹. Tak się zakończyła dwuletnia przygoda „Polonii” Wilno na zapleczu litewskiej ekstraklasy.

18 marca 2015 roku klub obchodził 25-lecie istnienia. Na chwilę zaświeciło słońce nad Wilnem. Następnego dnia w „Kurierze Wileńskim” pojawił się niespodziewany apel kibiców „Polonii” Wilno wraz z informacją, jakoby pojawiło się światelko w tunelu: *Pojawiła się możliwość wrócenia na murawę, do II ligi, chociaż okres rejestracji do niej się oficjalnie zakończył. Klub jednak potrzebuje pilnie środków na opłatę rejestracyjną, wynajęcie stadionu na mecze i treningi oraz na wydatki administracyjne. Tych środków klub nie posiada, podobnie jak sponsorów – można było przeczytać w artykule*³². Niestety nadzieja znów okazała się płonna.

Obecnie klub działa czysto amatorsko, organizując noworoczny turniej strzelecki³³ oraz prowadząc drużynę siatkówki kobiet na poziomie juniorskim³⁴ (głównie turnieje i rozgrywki międzyszkolne). Wcześniej można było spotkać informacje o organizowaniu turniejów tenisa stołowego³⁵ oraz o sukcesach sekcji młodzików „Polonii”³⁶. Z jednej strony jest to zrozumiałe, gdyż łatwiej znaleźć sponsora czy fundatora na jeden turniej, nawet gdy jest dwudniowy, niż zapewnić funkcjonowanie danej sekcji przez cały sezon. Dlatego konieczne jest wyróżnienie i pokazanie wyjątkowości klubów lokalnych, skierowanych do określonej grupy odbiorców. Wstępne założenia dotyczące tej koncepcji zostaną opisane w kolejnej części tej broszury.

³¹ Brygita Łapszewicz, „Polonia” Wilno rezygnuje z ubiegania się o licencję, „Kurier Wileński”, 21 listopada 2014, <https://kurierwilenski.lt/2014/11/21/polonia-wilno-rezygnuje-z-ubiegania-sie-o-licencje/> (dostęp 18.12.2023)

³² *Apel kibiców KS „Polonia” Wilno!*, „Kurier Wileński”, 19 marca 2015, <https://kurierwilenski.lt/2015/03/19/apel-kibicow-ks-polonia-wilno/> (dostęp 18.12.2023)

³³ *Jubileuszowy XXV Turniej Strzelecki z broni pneumatycznej o nagrody Klubu Sportowego „Polonia” Wilno*, „Wilnoteka”, 2 lutego 2023, <http://wilnoteka.lt/artukul/jubileuszowy-xxv-turniej-strzelecki-z-broni-pneumatycznej-o-nagrody-klubu-sportowego-polonia> (dostęp 18.12.2023). Zapowiedź turnieju w 2024 roku. *XXVI międzynarodowy turniej strzelecki o nagrody KS „Polonia” Wilno*, „Kurier Wileński”, 8 stycznia 2024, <https://kurierwilenski.lt/2024/01/08/xxvi-miedzynarodowy-turniej-strzelecki-o-nagrody-ks-polonia-wilno/> (dostęp 12.01.2024)

³⁴ *Liga siatkarek potrzebna*, „Tygodnik Wileńszczyzny”, nr 20, 13–19 maja 2004, <http://www.tygodnik.lt/200912/sport1.html> (dostęp 18.12.2023), *Międzynarodowy turniej siatkarski KS „Polonia”*, „Tygodnik Wileńszczyzny”, nr 15, 7–13 kwietnia 2011, <http://www.tygodnik.lt/201115/> (dostęp 18.12.2023)

³⁵ *O Puchar „Polonii”*, „Tygodnik Wileńszczyzny”, nr 12, 18–24 marca 2004, <http://www.tygodnik.lt/200412/sport1.html> (dostęp 18.12.2023)

³⁶ *Klub sportowy „Polonia” Wilno powołał szkołę piłkarską*, „Tygodnik Wileńszczyzny”, nr 12, 17–23 maja 2009, <http://www.tygodnik.lt/200420/sport1.html> (dostęp 18.12.2023)

NA ZAKOŃCZENIE – QUO VADIS „POLONIO”?

Obecnie sytuacja polskiego sportu na Litwie, a szczególnie „Polonii” Wilno, nie wykracza poza ramy amatorskie. Owszem, m.in. na łamach „Tygodnika Wileńszczyzny” bądź „Kuriera Wileńskiego” polskie społeczeństwo w tym kraju jest informowane o pojedynczych sukcesach w dziedzinach takich jak biegi, biathlon czy narciarstwo biegowe. Do tego dochodzą informacje o zawodach szkolnych bądź samorządowych z udziałem mieszkańców, gdzie większość mieszkańców stanowią Polacy. Ma to jednak charakter bardzo lokalny i czysto amatorski. Jednak patrząc na sytuację naszych rodaków na Wileńszczyźnie, należy zadać sobie pytanie, czy wprowadzenie elementów bardziej zawodowego sportu w dyscyplinach takich jak koszykówka czy piłka nożna nie spowodowałyby większej mobilizacji społecznej nie tylko pod względem politycznym (wybory parlamentarne czy samorządowe), ale i wizerunkowym.

Gdy na początku XX wieku Polska nie istniała na mapach świata, to właśnie sport był spoiwem łączącym naszych rodaków. Wystarczy spojrzeć na kulisy powstania np. „Pogoni” Lwów czy „Czarnych” Lwów w zaborze austriackim, „Warty” Poznań w zaborze pruskim czy „Polonii” Warszawa w zaborze rosyjskim. Dlatego w dalszej części zostaną poddane analizie szanse na tym polu w odniesieniu do Polaków na Wileńszczyźnie.

Jako przykład pozytywnego rozwoju klubu piłkarskiego na terenie Litwy można wskazać historię powstania FC „Hegelmann” Litauen („Hegelmann” to nazwisko założyciela Antona Hegelmana, a „Litauen” to „Litwa” w języku niemieckim). Został on założony w Kownie w styczniu 2009 roku przez niemiecką spółkę transportowo-logistyczną Hegelmann Transporte (podmiot ten jest także głównym patronem Pucharu Litwy). W latach 2009–2012 zespół występował w KAFF III Lyga (czwarty poziom rozgrywkowy). W 2014 roku został zwycięzcą oraz wywalczył awans do II Lyga (trzeci poziom rozgrywkowy). W sezonie 2015 roku zajął siódme miejsce w Pietų zona trzeciej dywizji, a potem w wyniku reorganizacji rozgrywek otrzymał awans do I Lyga (drugi poziom rozgrywkowy). W 2016 roku zajął 10. miejsce i spadł z powrotem do II Lyga. Po dwóch

latach zwyciężył w II Lygos Pietų zona i wrócił do I Lyga. W sezonie 2020 roku zdobył historyczny awans do A Lyga (odpowiednik polskiej Ekstraklasy)³⁷.

Spoglądając na pomysł reaktywacji sekcji piłkarskiej, można odwołać się do przedwojennej futbolowej tradycji Wilna, a także do niedawnej historii „Polonii” Wilno, gdzie walczyła ona z powodzeniem o miejsca w czołówce litewskiej I Lyga. Trzeba przyznać, że piłka nożna na Litwie jest sportem mało popularnym, wręcz niszowym (nie licząc czasów ZSRR, gdy „Žalgiris” Wilno walczył w najwyższych rozgrywkach kraju i w 1987 roku zdobył trzecie miejsce). Do nielicznych sukcesów można zaliczyć np. zwycięstwo wilnian w dwumeczu nad „Lechem” Poznań w ramach III rundy eliminacji Ligi Europy w 2013 roku. Owszem, w międzyczasie poprawił się ligowy marketing, znaleziono sponsora ligi, a rozgrywki można było śledzić m.in. na kanale YouTube. Pomimo to odtworzenie piłki nożnej z założenia byłoby bardziej skierowane na rynek zewnętrzny i to ten niedaleki, bo polski. Układ rozgrywek i ich struktura na Litwie są takie, że dopiero w perspektywie kilku lat można by było myśleć o sukcesach w A Lyga oraz o europejskich pucharach. I to przy założeniach budżetowych na poziomie obecnej polskiej Fortuny 1 Ligi (zaplecza Ekstraklasy). Choć wspomniany sukces jednej z drużyn – o czym wspomnimy poniżej – może budzić nadzieję, że będzie to możliwe rok wcześniej. Ale o tym później. Powróćmy do Wilna.

Klub Sportowy „Polonia” Wilno ma perspektywy i duży potencjał, za którym nadal – mimo upływu 10 lat od historycznego awansu na zaplecze litewskiej ekstraklasy – stoi rozpoznawalność, zwłaszcza wśród osób od lat mieszkających na terenie Litwy (Wilno i okoliczne rejony z przewagą ludności polskiej). Dlatego ważne i konieczne jest podjęcie działań zmierzających do zmiany struktury i powołanie podmiotu podobnego, jak to ma miejsce w przypadku klubów sportowych.

I tutaj warto wspomnieć o przykładzie z Węgier. Relacje polsko-węgierskie sięgają blisko 1000 lat wstecz. Legenda mówi, że korona świętego Stefana była przeznaczona dla władcy Polski, a losy obu narodów już wtedy po raz pierwszy związały się na wieki. Tak się złożyło, że także relacje sportowe zaczynały się od kontaktów polsko-węgierskich. Jednym z donioślejszych meczów w historii polskiej piłki graliśmy właśnie z Bratankami. Pierwszy oficjalny mecz naszych reprezentacji rozegraliśmy w Budapeszcie 18 grudnia 1921 roku (Polska przegrała 0:1).

Mijały lata. Systematycznie następował rozwój polskiej piłki nożnej, czego elektem był awans na Mistrzostwa Świata we Francji w 1938 roku. Polska reprezentacji była coraz bardziej cenionym przeciwnikiem.

27 sierpnia 1939 roku – na kilka dni przed wybuchem II wojny światowej – odbył się mecz na Stadionie Wojska Polskiego przy ulicy Łazienkowskiej 3, podczas którego pokonaliśmy 4:2 Węgrów, ówczesnych wicemistrzów świata z 1938 roku.

³⁷ https://pl.wikipedia.org/wiki/Hegelmann_Litauen (dostęp 18.12.2023)

Na pokonanie czołowej drużyny piłkarskiej świata będziemy musieli czekać aż do... 1974 roku.

Kolejny sukces także „zawdzięczamy” Bratankom. Był 10 września³⁸ 1972 roku, gdy na boisko w Monachium w trakcie igrzysk olimpijskich wybiegły reprezentacje obu narodów. Wtedy wygraliśmy 2:1 z Węgrami (mistrzami olimpijskimi z 1968 roku) po dwóch golach niezapomnianego Kazimierza Deyny.

Bo to najpierw bracia Węgrzy uczyli nas międzynarodowej piłki, a potem – m.in. w latach 1947–1975 – także tej klubowej, kiedy to trenowali kluby takie jak „Legia” Warszawa, „Ruch” Chorzów, „Górnik” Zabrze czy „Stal” Mielec i zdobywali z nimi mistrzostwa Polski³⁹.

Może po raz kolejny warto skorzystać z węgierskiej lekcji w kwestii piłki nożnej, jak to miało miejsce wcześniej, niezależnie od partii politycznej znajdującej się u władzy nad Dunajem. Tym razem w odniesieniu do klubowych drużyn mniejszości narodowych wystarczy spojrzeć na sytuację klubu DAC 1904 Dunajská Streda (węg. Dunaszerdahelyi) ze Słowacji, któremu kibicują przedstawiciele mniejszości węgierskiej w tym kraju. Mogli się o tym przekonać m.in. kibice Cracovii, którzy w lipcu 2019 roku w I rundzie Ligi Europy trafili na ten zespół. Mecz był okazją do zamanifestowania przyjaźni polsko-węgierskiej na trybunach⁴⁰. Jak widać, owe elementy wspólnych sportowych relacji polsko-węgierskich miały miejsce nie tylko podczas ostatniego spotkania reprezentacji 26 marca 2022 roku tego roku. DAC 1904 Dunajská Streda grał m.in. w latach 2018–2021 w Lidze Europy. Ponadto kluby węgierskie grające poza granicami kraju mogą liczyć na wsparcie finansowe sięgające kilku milionów euro⁴¹. Wystarczy wspomnieć tutaj węgierski klub z rumuńskiego Siedmiogrodu – Sepsi Sfântu Gheorghe (węg. Sepsiszentgyörgy) czy węgierski klub z serbskiej Wojwodiny – FK TSC Bačka Topola (węg. Topolya)⁴².

Kolejnym pozytywnym przykładem pokazującym, możliwości rozwoju jakie ma przed sobą w przyszłości polski klub sportowy na Litwie jest sukces w postaci awansu do rozgrywek pucharowych, niekoniecznie z I ligi litewskiej (A Lyga), jest sukces drużyny „Transinvest” Wilno. Występujący w II lidze klub wygrał Puchar Litwy, w finale pokonując 2:1 FK Szawle. Pokonali wyżej notowane drużyny, jak wspomniany klub z Szawl, a także „Banga” Gorzdy i „Dzugas” Telsze⁴³.

³⁸ 10 września obchodzony jest w Polsce jako *Dzień Piłkarza*, o czym mało kto dziś pamięta.

³⁹ Miklós Mitrovits, *Magyar labdarúgóedzők Lengyelországbán 1921–1975*, Budapest 2022, s. 337.

⁴⁰ Robert Trzaska, „Pogoń” Lwów – wileńskie „Déja vu”?, „Mysł Polska”, nr 27–28, 4–11 lipca 2021, <https://myslpolska.info/2021/07/01/pogon-lwow-wilenskie-deja-vu/> (dostęp 11.01.2023)

⁴¹ Węgry wspierają kluby piłkarskie w miastach Słowacji zamieszkałych przez Węgrów, Kresy.pl, 20 stycznia 2018, <https://kresy.pl/wydarzenia/wegry-wspieraja-kluby-pilkarskie-miastach-slowacji-zamieszkanymi-madziarow/> (dostęp 11.01.2023)

⁴² O sukcesach węgierskich klubów poza granicami pisał w 2020 roku portal Kresy.pl – M. Ursyński, *Futbol poza granicami przynosi sukcesy*, Kresy.pl, 27 sierpnia 2020, <https://kresy.pl/publicystyka/futbol-ponad-granicami-przynosi-sukcesy/> (dostęp 11.01.2023)

⁴³ Jakub Pobożniak, *Drugoligowy „Transinvest” Wilno wygrał Puchar Litwy. I ma problem z UEFA!*, TVP Sport, <https://sport.tvp.pl/73131549/drugoligowy-transinvest-wilno-wygral-puchar-litwy-i-ma-problem-z-uefa> (dostęp 11.01.2024)

Druą ścieżką to stworzenie sieci szkółek koszykarskich na terenie Wilna i rejonu wileńskiego. Ten projekt ze względu na popularność koszykówki na Litwie miałby bardziej charakter wewnętrzny. I tutaj mała dygresja. Będąc w 2011 roku w Wilnie w trakcie mistrzostw Europy w koszykówce mężczyzn, wygranych niespodziewanie przez Hiszpanię, zapytałem nieopatrznie recepcjonistkę w Domu Polskim o wyniki Polski. Odpowiedź była ciekawa: „Polacy przegrali, ale nasi wygrali”. To pokazuje siłę oddziaływania kosza na Litwie.

W 2021 roku pojawiły się plany stworzenia na Litwie i Ukrainie dwóch filialnych akademii młodzieżowych „Polonii” Warszawa⁴⁴. Wstępna koncepcja Fundacji „Nasza Warszawa” zakładała utworzenie pierwszej z nich w Wilnie, we współpracy z tamtejszymi Polakami⁴⁵. Wspomniana fundacja planowała przy wsparciu Klubu Sportowego „Polonia” Wilno, a także na Wileńszczyźnie (m.in. z pomocą Ośrodka Kultury Polskiej w Rudominie), stworzyć akademie koszykarskie w ramach szerszego projektu obejmującego nie tylko Wilno, ale i okoliczne regiony zamieszkałe w większości przez naszych rodaków. Projekt miał najpierw powstać w odniesieniu do utworzenia sekcji koszykówki w polskich szkołach dla chłopców w wieku 9–10 lat i objęcia ich opieką nauczycieli wychowania fizycznego polskiego pochodzenia, a dopiero później stopniową profesjonalizację działań klubu sportowego. Jeżeli pojawiłyby się osoby chcące grać jako seniorzy na najniższym seniorskim poziomie rozgrywkowym Litwy, to nie powinno odkładać się takiej inicjatywy, czy to w Wilnie, czy Rudominie. Byłaby to okazja do sportowo-organizacyjnego okrzepnięcia polskiego klubu sportowego na Litwie.

Jak wszystkim wiadomo, na Litwie to nie piłka nożna, a koszykówka jest sportem narodowym. Stąd pomysł utworzenia zarówno w Niemczech, jak i w Wilnie koszykarskich szkółek, które od najmłodszych lat szkoliłyby utalentowaną młodzież wywodzącą się zarówno z polskich, jak i z litewskich oraz polsko-litewskich rodzin. Wizja ta została przedstawiona Robertowi Komarowskiemu, zastępcy mera rejonu wileńskiego. Wybór Niemczech leżącego na terenie rejonu wileńskiego nie był przypadkowy. Miasto liczy 5 054 mieszkańców, spośród których 56,5 proc. stanowią Polacy. Ponadto wspomniana powyżej stolica rejonu wileńskiego, dzięki znajdującej się tam szkole o profilu sportowym, mającej liczne osiągnięcia w sporcie młodzieżowym w dyscyplinach takich jak biathlon, narciarstwo, hokej na trawie czy strzelectwo może się stać stolicą polskiego sportu na Litwie.

⁴⁴ Inny model miał być zastosowany w odniesieniu do Lwowa i Iwano-Frankiwska (dawny Stanisławów) – miast Kresów Południowo-Wschodnich. Na terenie nie tylko tych dwóch miast, ale i całej Ukrainy miano wyszukiwać talenty koszykarskie m.in. wśród dorosłych zawodników trenujących tę dyscyplinę. Idea stworzenia szkółek koszykarskich we Lwowie i Stanisławowie została zaniechana w związku z wybuchem konfliktu pomiędzy Rosją a Ukrainą 24 lutego 2022 roku.

⁴⁵ Pomysł został pod koniec października 2021 roku zaprezentowany przez Fundację „Nasza Warszawa” władzom podwileńskiego Niemczech. Robert Trzaska. *Koszykarska szkołka Polonii w rejonie wileńskim?*, Magazyn „Polonia-Ole”, nr 8 (74), listopad 2021 roku, s. 50 – <https://polonia-ole.pl/polonia-ole-nr-8-listopad-2021/> (dostęp 12.01.2024)

Wspomniany powyżej przedstawiciel władz lokalnych uznał propozycję za interesującą. Obiecał przyjrzeć się możliwościom finansowym oraz organizacyjnym władz samorządowych, które reprezentuje, by zaprezentowana wizja mogła zostać zrealizowana. W przypadku Wilna rozważany był pomysł znalezienia dobrego, młodego trenera koszykówki, który potrafiłby zorganizować podstawy szkółki na terenie stolicy Litwy.

Niestety pomysł do chwili obecnej nie został zrealizowany i nie wyszedł poza wstępne prace koncepcyjne, co należy uznać za błąd, gdyż ze względu na popularność koszykówki na Litwie miał duże możliwości i szanse rozwoju. Miejmy nadzieję, że nie powtórzy się już nigdy sytuacja, w której talenty pokroju słynnych braci Dariusza i Krzysztofa Ławrynówiczów będą musiały szukać szczęścia i możliwości rozwoju kariery w reprezentacjach narodowych innych niż polska.

Należy podkreślić, że stworzenie polskiego podmiotu sportowego (niezależnie od tego, jaka byłaby to sekcja) w Wilnie będzie oddziaływać na terytorium Republiki Białorusi. Szczególnie w odniesieniu do rejonu lidzkiego i miasta Lidy. To tylko 100 kilometrów od Wilna i wielu tamtejszych Polaków z rejonu solecznickiego ma swoje rodziny w tamtym rejonie. Przykładem jest fakt, że gdy istniała seniorska drużyna piłkarska „Polonii” Wilno, zdarzało się, że na meczach byli obecni rodacy z Lidy. Dla nich była to kilkugodzinna wyprawa ze względu na kordon graniczny i działania tamtejszych władz. Pamiętajmy, że Lida to obok Grodna największe skupisko Polaków na Białorusi. Tamtejsi Polacy próbowali założyć amatorski klub sportowy o nazwie „Polonia”, ale na przeszkodzie stanęły prawdopodobnie kwestie administracyjne.

Zaprezentowana powyżej wstępna koncepcja rozwoju polskiej koszykówki na Litwie nie powinna powodować zaniechania działań w odniesieniu do piłki nożnej. Przeciwności związane z utrzymaniem polskich stowarzyszeń sportowych i młodzieżowych najlepiej dowodzą, jak trudno było utrzymać normalną, codzienną pracę organizacyjną w polskim środowisku mniejszościowym na Litwie.

Zawodowe kluby sportowe stosują podobne strategie działania i rozwoju jak przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe, z tą różnicą, że są one ukierunkowane na wynik sportowy, a nie na uzyskanie korzystnego wyniku finansowego. Dlatego zarządzanie strategiczne w klubach sportowych z uwagi na cykliczne uczestniczenie w przedsięwzięciach sportowych, jak mecze czy rozgrywki ligowe oraz ze względu na dużą turbulencję otoczenia jest w pewnym zakresie podobne do zarządzania projektami o dużej skali niepewności. Dotyczy to zwłaszcza lokalnego rynku litewskiego z uwagi na brak zaangażowania firm polskich z Polski, jak i Wileńszczyzny.

Należy pamiętać, że ze względu na charakterystyczne cechy sportu zawsze będzie on skuteczną platformą do komunikacji z „klientami”, którymi są kibice. Jest to szczególnie trudne zadanie, zwłaszcza w przypadku podmiotu odpornego na zmiany, opierającego swój system finansowania na dwóch podporach: samorządzie i rodzicach zawodników, przy braku jasnych kryteriów biznesowych skierowanych do przyszłych inwestorów oraz badań określonych grup społecznych, jakimi są kibice (ich wieku, wykształcenia, potrzeb itp.).

Obecnie podobne problemy ma sport polski na Litwie, zwłaszcza w sprawach finansowych. Świadczy o tym np. wycofanie Klubu Sportowego „Polonia” Wilno z rozgrywek I ligi Litwy (zaplecze tamtejszej ekstraklasy). Pozostaje mieć nadzieję, że po kryzysie sport polski na Litwie, jak Feniks z popiołów, odrodzi się dzięki pasjonatom.

Należy także wierzyć w to, że relacje polsko-litewskie, zwłaszcza w kwestiach mniejszościowych, staną się normalne, tak jak to ma miejsce np. na czeskim Zaolziu. Wtedy może będzie możliwe upamiętnienie w Kownie stosowną tablicą Polskiego Klubu Sportowego „Sparta”.

Nadzieja umiera ostatnia... Nowo wybrany prezes KS „Polonia” Wilno Marek Pszczołowski, dyrektor szkoły w podwileńskich Zujunach, który objął swoją funkcję pod koniec 2023 roku w wywiadzie dla „Wilnoteki” nie wykluczył odtworzenia sekcji piłki nożnej i wspominał, że w planach są prace nad powstaniem sekcji koszykówki⁴⁶.

⁴⁶ Program „Wilnoteka”, wywiad red. Walentego Wojniły z Markiem Pszczołowskim, prezesem KS „Polonia” Wilno, 18 stycznia 2024, źródło: profil TVP Polonia https://www.youtube.com/watch?v=EKgXS3_Qmw (dostęp 4.02.2024)

TABELE WYNIKÓW
„SPARTY” KOWNO (1927–1930)

UWAGI DO TABELI

W TABELACH DOTYCZĄCYCH SPOTKAŃ PO NAZWACH DRUŻYN
NAJPIERW PODANO NAZWY MIEJSCOWOŚCI W JĘZYKU LITEWSKIM,
POTEM ICH ODPOWIEDNIKI W JĘZYKU POLSKIM.

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 1927

Poziom rozgrywek – grupa kowieńska

Miejsce – 5

BILANS „SPARTY” KOWNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
DOM	4	0	1	3	1	2-7
WYJAZD	4	1(*)	2	2	3	2-11
RAZEM	8	1	2	5	4	4-18

WYNIKI

DOM	PRZECIWNIK	WYJAZD
0:3	LFLS Kaunas (Kowno)	8:0
1:2	KSK Kaunas (Kowno)	2:2
1:2	„Kovas” Kaunas (Kowno)	(+/-)*
0:0	„Makkabi” Kaunas (Kowno)	1:0

Uwaga do tabeli:

* wygrana „Sparty” Kowno nieuwzględniona w bilansie bramkowym

Źródło: Gediminas Kalinauskas, Lietuvos futbolo raida 1905–2018, <https://www.90min.lt/forumas/knyga-lietuvos-futbolo-raida-1905-2018-t2044> (dostęp 17.01.2024), s. 92.

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	LFLS Kaunas	8	8	0	0	16	26-4
2.	KSK Kaunas	8	4	1	3	9	18-15
3.	„Kovas” Kaunas	8	3	0	5	6	8-9
4.	„Makkabi” Kaunas	8	2	1	5	5	10-20
5.	PKS „Sparta” Kowno	8	1	2	5	4	4-18

Źródło: <https://www.rssf.org/tables/litohist.html> (dostęp 12.01.2024)

Rok 1928

Poziom rozgrywek – grupa kowieńska

Miejsce – 4

BILANS „SPARTY” KOWNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
DOM	5	2	1	2	3	13-10
WYJAZD	5	1	0	3	4	7-10
RAZEM	10	3	1	6	7	20-20

WYNIKI

DOM	PRZECIWNIK	WYJAZD
1:3	LFLS Kaunas (Kowno)	2:0
2:4	KSK Kaunas (Kowno)	2:1
3:2	„Kovas” Kaunas (Kowno)	3:2
1:1	„Makkabi” Kaunas (Kowno)	1:3
6:0	„Kultus” Kaunas (Kowno)	2:1

Źródło: Gediminas Kalinauskas, Lietuvos futbolo raida 1905–2018, <https://www.90min.lt/forumas/knyga-lietuvos-futbolo-raida-1905-2018-t2044> (dostęp 17.01.2024), s. 103.

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	LFLS Kaunas	10	9	1	0	19	26-8
2.	KSK Kaunas	10	6	3	1	15	21-8
3.	„Kovas” Kaunas	10	4	2	4	10	20-19
4.	PKS „Sparta” Kowno	10	3	1	6	7	20-20
5.	„Makkabi” Kaunas	10	2	2	6	6	10-19
6.	„Kultus” Kaunas	10	1	1	8	3	7-30

Źródło: <https://www.rssf.org/tables/litohist.html> (dostęp 12.01.2024)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 1929

Poziom rozgrywek – grupa kowieńska

Miejsce – 5

BILANS „SPARTY” KOWNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
DOM	5	1	1	3	3	5-17
WYJAZD	5	1	1	3	3	6-18
RAZEM	10	2	2	6	6	11-35

WYNIKI

DOM	PRZECIWNIK	WYJAZD
0:6	LFLS Kaunas (Kowno)	7:0
1:3	KSK „Kultus” Kaunas (Kowno)	2:2
1:6	„Taurus” Kaunas (Kowno)	6:0
2:2	„Kovas” Kaunas (Kowno)	3:1
1:0	„Makkabi” Kaunas (Kowno)	0:3

Źródło: Gediminas Kalinauskas, Lietuvos futbolo raida 1905–2018, <https://www.90min.lt/forumas/knyga-lietuvos-futbolo-raida-1905-2018-t2044> (dostęp 17.01.2024), s. 112.

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	LFLS Kaunas	10	8	0	2	16	35-6
2.	KSK „Kultus” Kaunas*	10	7	1	2	15	27-17
3.	„Taurus” Kaunas	10	5	2	3	12	27-22
4.	„Kovas” Kaunas	10	4	2	4	10	22-21
5.	PKS „Sparta” Kowno	10	2	2	6	6	11-35
6.	„Makkabi” Kaunas	10	0	1	9	1	3-24

Uwaga do tabeli:

* KSK i „Kultus” połączyły się, tworząc jeden klub. Później ten niemiecki klub zmienił nazwę na „Olimpia”.

Źródło: <https://www.rssf.org/tables/litohist.html> (dostęp 12.01.2024)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 1930

Poziom rozgrywek – grupa kowieńska

Miejsce – 6

BILANS „SPARTY” KOWNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
DOM	2	2	0	2	4	6-3
WYJAZD	4	0	0	4	0	5-15
RAZEM	6	2	0	4	4	11-18

WYNIKI

DOM	PRZECIWNIK	WYJAZD
–	LFLS Kaunas (Kowno)	3:2
–	„Tauras” Kaunas (Kowno)	3:1
–	„Kovas” Kaunas (Kowno)	7:1
–	LGSF Kaunas (Kowno)	2:1
4:3	„Makkabi” Kaunas (Kowno)	–
2:0	KSK „Kultus” Kaunas (Kowno)	–

Źródło: Gediminas Kalinauskas, Lietuvos futbolo raida 1905–2018, <https://www.90min.lt/forumas/knyga-lietuvos-futbolo-raida-1905-2018-t2044> (dostęp 17.01.2024), s. 124.

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	LFLS Kaunas	6	5	1	0	11	25-11
2.	„Tauras” Kaunas	6	3	1	2	7	15-14
3.	„Kovas” Kaunas	6	3	0	3	6	23-15
4.	LGSF Kaunas	6	3	0	3	6	12-14
5.	„Makkabi” Kaunas	6	2	1	3	5	10-19
6.	PKS „Sparta” Kowno	6	2	0	4	4	11-18
7.	KSK „Kultus” Kaunas	6	1	1	4	3	6-11

Źródło: <https://www.rssf.org/tables/litohist.html> (dostęp 12.01.2024)

TABELE WYNIKÓW „POLONII” WILNO (1990–2013)

UWAGI DO TABELI⁴⁷

W TABELACH PO NAZWACH DRUŻYN NAJPIERW PODANO NAZWY MIEJSCOWOŚCI W JĘZYKU LITEWSKIM, POTEM ICH ODPOWIEDNIKI W JĘZYKU POLSKIM.

UWAGI ODNOŚNIE DO ZMIAN ORGANIZACYJNYCH KLUBU ZMIANY NAZWY DRUŻYNY:

1990 ROK – „POLONIA” WILNO

1994/1995 ROK – „POLONIA-JANUSZAS” WILNO

OD 1995/1996 ROKU – „POLONIA” WILNO

ZNAK TOWAROWY (LOGOTYP) KS „POLONIA” WILNO JEST CHRONIONY NA TERENIE RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ – DECYZJA URZĘDU PATENTOWEGO RP

⁴⁶ Niestety, mimo przeszukania licznych baz danych z wynikami na niższych poziomach rozgrywek na Litwie rozgrywek nie udało się znaleźć wyników i tabel z lat 2000, 2001 oraz 2005.

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 1990

Poziom rozgrywek – 3

Nazwa rozgrywek – II Liga – strefa wschodnia (LFF II Lygos – Pietų zona)

Miejsce – 5

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Snaigė” Alytus (Olita)	24	40	44-6
2.	„Universitas” Vilnius (Wilno)	24	37	62-24
3.	„Šviesa” Vilnius (Wilno)	24	34	52-19
4.	„Makabi” Vilnius (Wilno)	24	31	44-41
5.	„Polonia” Wilno	24	29	43-35
6.	„Versmė” Birštonas (Birsztany)	24	28	63-45
7.	„Kibirkštis” Vilnius (Wilno)	24	25	42-34
8.	„Kaitra” Lentvaris (Landwarów)	24	20	26-36
9.	„Aušra” Vilnius (Wilno)	24	18	36-51
10.	„Merkys” Varėna (Orany)	24	17	26-49
11.	„Modulis” Pabradė (Podbrodzie)	24	15	25-42
12.	„Dainava” Veisiejai (Wiejsieje)	24	10	19-58
13.	„Žalgiris 74” Vilnius (Wilno)	24	8	18-60

Źródło: <http://ffe.lt/1990-m-LFF-I-lygos-Piet%C5%B3-zona/lyga-567?view=table> (dostęp 12.12.2013)

https://lietuvai.lt/wiki/Lietuvos_futbolo_var%C5%B4ybos_1990_m. (dostęp 18.12.2023)

Rok 1991

Poziom rozgrywek – 3

Nazwa rozgrywek – II Liga – strefa wschodnia (LFF II Lygos – Rytų zona – grupa B)

Miejsce – 7

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŹKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Makkabi” Vilnius (Wilno)	16	12	4	0	28	46-8
2.	„Aidas” Panevėžys (Poniewież)	16	13	0	3	26	55-21
3.	„Azotas” Jonava (Janów)	16	8	5	3	21	44-20
4.	„Utenis” Utena (Uciana)	16	9	3	4	21	21-20
5.	„Rasa” Anykščiai (Onkszty)	16	7	6	3	20	28-17
6.	„Versmė” Birštonas (Birsztany)	16	10	0	6	20	34-33
7.	„Polonia” Wilno	16	8	4	4	20	37-31
8.	„Aidas” Panevėžys (Poniewież)	17	9	1	7	19	40-30
9.	„Klevas” Jonava (Janów)	16	5	6	5	16	19-23
10.	„Aušra” Vilnius (Wilno)	16	5	5	6	15	31-32
11.	„Merkys” Varėna (Orany)	16	6	2	8	14	29-37
12.	„Panerys-2” Vilnius (Wilno)	16	5	4	7	14	27-18
13.	„Kibirkštis” Vilnius (Wilno)	16	5	1	10	11	22-35
14.	„Olimpija” Panevėžys (Poniewież)	16	3	3	10	9	15-35
15.	„Polonia” Niemenczyn*	15	1	5	9	7	17-41
16.	„Modulis” Pabradė (Podbrodzie)	16	3	1	12	7	14-41
17.	„Lokomotyvas” Kybartai (Kibarty)	15	2	0	13	4	20-67

Uwaga do tabeli:

* „Polonia” Niemenczyn – w rozgrywkach tej grupy grała także polska drużyna z rejonu wileńskiego.

Źródło: <http://ffe.lt/1991-m-LFF-II-lygos-Ryt%C5%B3-zona/lyga-583?view=table> (dostęp 18.12.2023)

https://lietuvai.lt/wiki/Lietuvos_futbolo_var%C5%B4ybos_1991_m. (dostęp 18.12.2023)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 1991/1992

Poziom rozgrywek – 3
 Nazwa rozgrywek – II Liga – strefa wschodnia (LFF II Lygos Rytų zona)
 Miejsce – 3

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Aidas” Panevėžys (Poniewież)	22	19	1	2	39	84-19
2.	„Elma” Anykščiai (Onykszty)	22	14	5	3	33	46-20
3.	„Polonia” Wilno	22	15	2	5	32	52-27
4.	„Utenis” Utena (Uciana)	22	12	4	6	28	29-23
5.	„Elfa” Vilnius (Wilno)	22	9	7	6	25	43-29
6.	„Žalgiris-3” Vilnius (Wilno)	22	8	8	6	24	24-16
7.	„Kaitra” Lentvaris (Landwarów)	22	7	8	7	22	34-41
8.	„Šalčia” Šalčininkai (Soleczniki)	22	6	4	12	16	42-59
9.	„Polonia” Niemenczyn*	22	4	4	14	12	27-52
10.	„Modulis” Pabradė (Podbrodzie)	22	4	4	14	12	23-47
11.	„Rimeda” Vilnius (Wilno)	22	3	5	14	11	40-56
12.	„Spindulys” Vilnius (Wilno)	22	3	4	15	10	27-82

Uwaga do tabeli:

* „Polonia” Niemenczyn – w rozgrywkach tej grupy grała także polska drużyna z rejonu wileńskiego.

Źródło: <http://lfe.lt/1991-1992-m-LFF-II-lygos-Ryt%C5%B3-zona/lyga-584?view=table> (dostęp 18.12.2023)
http://almis.sritis.lt/1992_tu_tbl.html (dostęp 18.12.2023)
https://www.wiki-dاتا.lt-lt.nina.az/Lietuvos_futbolo_var%C5%B4ybos_1991%E2%80%931992_m.html (dostęp 18.12.2023)

Rok 1992/1993

Poziom rozgrywek – 3
 Nazwa rozgrywek – II liga – strefa wschodnia (LFF II Lygos – Rytų zona)
 Miejsce – 2

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Andas” Vilnius (Wilno)	20	15	3	2	33	43-12
2.	„Polonia” Wilno	20	14	3	3	31	47-13
3.	„Utenis” Utena (Uciana)	20	12	4	4	28	26-16
4.	„Liepsnelė” Vilnius (Wilno)	20	11	4	5	26	55-28
5.	„Širvinta” Širvintos (Szyrwinty)	20	11	2	7	24	49-25
6.	„Elma” Anykščiai (Onykszty)	20	9	4	7	22	23-16
7.	„Energija” Visaginas (Wisaginia)	20	7	2	11	16	17-30
8.	„Kaitra” Lentvaris (Landwarów)	20	7	2	11	16	18-35
9.	„Šalčia” Šalčininkai (Soleczniki)	20	6	3	11	15	35-48
10.	„Polonia” Niemenczyn*	20	2	1	17	5	11-60
11.	„Rimeda” Vilnius (Wilno)	20	2	0	18	4	5-46

Uwaga do tabeli:

* „Polonia” Niemenczyn – w rozgrywkach tej grupy grała także polska drużyna z rejonu wileńskiego.

Źródło: <http://lfe.lt/1992-1993-m-LFF-II-lygos-Ryt%C5%B3-zona/lyga-585?view=table> (dostęp 18.12.2023)

Rok 1993/1994

Poziom rozgrywek – 3

Nazwa rozgrywek – II liga – strefa wschodnia (LFF II Lygos – Rytų zona)

Miejsce – 4

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Lokomotyvas“ Vilnius (Wilno)	22	18	2	2	38	66-14
2.	„Alsa“ Vilnius (Wilno)	22	17	2	3	36	58-10
3.	FK Anykščiai (Oniksztzy)	22	16	3	3	35	53-20
4.	„Polonia“ Wilno	22	15	1	6	31	56-27
5.	„Utenis“ Utena (Uciana)	22	13	1	8	27	38-21
6.	„Širvinta“ Širvintos (Szyrwinty)	22	6	5	11	17	37-47
7.	„Viarata“ (Kaitra) Lentvaris (Landwarów)	22	6	4	12	16	27-50
8.	„Nevėžis“ Panevėžys (Poniewież)	22	5	5	12	15	31-44
9.	„Visinčia“ Šalčininkai (Soleczniki)	22	4	6	12	14	37-67
10.	„Energija“ Visaginas (Wisaginia)	22	3	7	12	13	20-40
11.	„Ažuolas“ Panevėžys (Poniewież)	22	5	2	15	12	17-56
12.	„Polonia“ Niemenczyn*	22	3	4	15s	10	27-71

Uwaga do tabeli:

* „Polonia“ Niemenczyn – w rozgrywkach tej grupy grała także polska drużyna z rejonu wileńskiego.

Źródło: https://futbolas.lietuvas.lt/wiki/Lietuvos_II_futbolo_lyga_1993%E2%80%931994_m. (dostęp 18.12.2023)

http://almis.sritis.lt/1994_tu_tbl.html (dostęp 18.12.2023)

https://www.wiki-data.lt-lt.nina.az/Lietuvos_futbolo_var%C5%B4ybos_1993%E2%80%931994_m..html (dostęp 21.01.2024)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 1994/1995

Poziom rozgrywek – 3
 Nazwa rozgrywek – III Liga (III Lyga)
 Miejsce – 5

BILANS „POLONII” WILNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
DOM	11	5	5	1	15	14-10
WYJAZD	11	4	3	4	11	12-14
RAZEM	22	9	8	5	26	26-24

WYNIKI

DOM	PRZECIWNIK	WYJAZD
0:0	„Ranga-Politechnika” Kaunas (Kowno)	6:1
1:0	„Sūduva” Marijampolė (Mariampol)	2:0
2:2	„Savigė” Kaišiadorys (Koszedary)	1:1
0:0	„Laisvė” Šilutė (Szylokarczma)	1:0
1:0	„Alsa” Vilnius (Wilno)	1:1
1:0	FK Anykščiai (Onikszy)	1:0
4:4	„Utenis” Utena (Uciana)	0:0
0:0	„Intermetas” Vilkaviškis (Wyłkowyski)	0:1
5:2	„Sveikata” Kybartai (Kibarty)	1:3
–*	„Salantas” Salantai (Salanty)	0:3
0:2	„Auredi” Kazlų Rūda (Kozłowa Ruda)	1:2

Uwagi do tabeli:

* wygrana Polonii (nieuwzględniona w bilansie bramkowym)

Źródło: https://lt.wikipedia.org/wiki/1994%E2%80%931995_m._Lietuvos_III_futbolo_lyga (dostęp 18.12.2023)

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Ranga-Politechnika” Kaunas	22	17	4	1	38	61-11
2.	„Sūduva” Marijampolė	22	11	6	5	28	31-24
3.	„Savigė” Kaišiadorys	22	11	6	5	28	36-29
4.	„Laisvė” Šilutė	22	11	5	6	27	39-18
5.	„Polonia-Januszas” Wilno	22	9	8	5	26	26-24
6.	„Alsa” Vilnius	22	8	9	5	25	31-16
7.	FK Anykščiai	22	10	4	8	24	40-28
8.	„Utenis” Utena	22	7	5	10	19	30-38
9.	„Intermetas” Vilkaviškis	22	6	4	12	16	23-41
10.	„Sveikata” Kybartai	22	6	0	16	12	24-53
11.	„Salantas” Salantai	22	4	4	14	12	10-41
12.	„Auredi” Kazlų Rūda	22	2	5	15	9	14-42

Źródło: https://lt.wikipedia.org/wiki/1994%E2%80%931995_m._Lietuvos_III_futbolo_lyga (dostęp 18.12.2023)

https://www.wiki-data.lt-lt.nina.az/Lietuvos_futbolo_var%C5%BEybos_1994%E2%80%931995_m..html (dostęp 21.01.2024)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 1995/1996

Poziom rozgrywek – 3
Nazwa rozgrywek – III Liga (III Lyga)
Miejsce – 2

BILANS „POLONII” WILNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
DOM	15	12	1	2	37	44-11
WYJAZD	15	8	4	3	28	31-19
RAZEM	30	20	5	5	65	75-30

WYNIKI

DOM	PRZECIWNIK	WYJAZD
3:1	„Inkaras-Grifas-2” Kaunas (Kowno)	2:0
0:4	„Utenis” Utena (Uciana)	0:2
4:0	„Avakona” Visaginas (Wisaginia)	0:5
3:1	FK Grigiškės (Grzegorzewo)	1:3
2:2	RSRC Vilnius (Wilno)	1:1
6:0	„Sveikata” Kybartai (Kibarty)	3:1
3:0	FK Anykščiai (Onykszty)	1:0
4:0	FK Jurbarkas (Jurbork)	3:4
3:0	„Kražantė” Kelmė (Kielmy)	1:1
2:0	„Širvėna” Biržai (Birże)	0:1
3:0	„Salantas” Salantai (Salanty)	1:1
0:1	FK Vilkaviškis (Wyłkowyszki)	1:2
5:0	„Žerutis” Radviliškis (Radziwiliszki)	0:3
4:1	SC „Kruoja” Pakruojis (Pokroje)	1:3
2:1	„Šilas” Kazlų Rūda (Kozłowa Ruda)	4:4

Źródło: https://lt.wikipedia.org/wiki/Lietuvos_futbolas_1996_m. (dostęp 18.12.2023)

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Inkaras-Grifas-2” Kaunas	30	22	2	6	68	70-21
2.	„Polonia” Wilno	30	20	5	5	65	75-30
3.	„Utenis” Utena	30	17	9	4	60	50-20
4.	„Avakona” Visaginas	30	15	9	6	54	42-28
5.	FK Grigiškės	30	13	10	7	49	41-31
6.	RSRC Vilnius	30	12	9	9	45	43-32
7.	„Sveikata” Kybartai	30	13	4	13	43	41-60
8.	FK Anykščiai	30	12	6	12	42	46-42
9.	FK Jurbarkas	30	11	4	15	37	32-45
10.	„Kražantė” Kelmė	30	10	5	15	35	53-61
11.	„Širvėna” Biržai	30	10	5	15	35	35-48
12.	„Salantas” Salantai	30	8	11	11	35	36-43
13.	FK Vilkaviškis	30	9	4	17	31	34-47
14.	„Žerutis” Radviliškis	30	8	5	17	29	34-49
15.	SC „Kruoja” Pakruojis	30	6	4	20	22	26-63
16.	„Šilas” Kazlų Rūda	30	4	8	18	20	36-74

Źródło: https://lt.wikipedia.org/wiki/Lietuvos_futbolas_1996_m. (dostęp 18.12.2023)

https://www.wiki-data.lt-lt.nina.az/Lietuvos_futbolo_var%C5%B4ybos_1995%E2%80%931996_m..html (dostęp 21.01.2024)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 1996/1997

Poziom rozgrywek – 2
Nazwa rozgrywek – II Liga (II Lyga)
Miejsce – 13

BILANS „POLONII” WILNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
DOM	15	6	3	6	21	24-22
WYJAZD	15	2	3	10	9	17-31
RAZEM	30	8	6	16	30	41-53

WYNIKI

DOM	PRZECIWNIK	WYJAZD
0:2	„Klevas” Šiauliai (Szawle)	2:4
0:1	„Nevėžis” Kėdainiai (Kiejdany)	0:0
0:2	„Inkaras-2” Kaunas (Kowno)	2:1
0:2	„Sūduva” Marijampolė (Mariampol)	3:2
1:2	„Laisvė” Šilutė (Szyłokarczma)	2:0
3:2	„Andas-Žalgiris-3” Vilnius (Wilno)	4:0
2:1	„Jėgeriai” Kaunas (Kowno)	3:1
2:2	„Dainava” Alytus (Olita)	2:0
1:1	„Atletas” Kaunas (Kowno)	3:1
2:0	„Lietava” Jonava (Janów)	2:0
1:1	JR Klaipėda (Kłajpeda)	3:1
0:2	„Avakona” Visaginas (Wisaginia)	1:1
5:1	„Utenis” Utena (Uciana)	3:2
4:2	„Minija” Kretinga (Kretynga)	1:1
3:1	„Savingė” Kaišiadorys (Koszedary)	0:3

Źródło: https://lt.wikipedia.org/wiki/Lietuvos_futbolas_1997_m. (dostęp 18.12.2023)

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Klevas” Šiauliai*	30	19	4	7	61	58-34
2.	„Nevėžis” Kėdainiai	30	17	7	6	58	43-22
3.	„Inkaras-2” Kaunas (Kowno)*	30	17	6	7	57	58-31
4.	„Sūduva” Marijampolė	30	17	4	9	55	48-32
5.	„Laisvė” Šilutė	30	16	6	8	54	55-41
6.	„Andas-Žalgiris-3” Vilnius	30	15	5	10	50	66-32
7.	„Jėgeriai” Kaunas	30	15	3	12	48	54-32
8.	„Dainava” Alytus	30	13	6	11	45	33-30
9.	„Atletas” Kaunas	30	12	7	11	43	44-30
10.	„Lietava” Jonava	30	13	3	14	42	45-53
11.	JR Klaipėda	30	10	7	13	37	37-54
12.	„Avakona” Visaginas	30	9	6	15	33	44-46
13.	„Polonia” Wilno	30	8	6	16	30	41-53
14.	„Utenis” Utena	30	6	9	15	27	24-48
15.	„Minija” Kretinga	30	6	6	18	24	24-53
16.	„Savingė” Kaišiadorys	30	3	3	24	12	26-109

Uwagi do tabeli:

W rozgrywkach wzięły udział następujące drużyny rezerw: „Klevas” Šiauliai („Kareda” Šiauliai) oraz „Inkaras-2” Kaunas („Inkaras” Kaunas). W nawiasie podano nazwy pierwszych drużyn. Zespoły te niezależnie od miejsca w rozgrywkach nie mogły awansować. <https://www.rsssf.org/tables/lito97.html> (dostęp 21.01.2024)

Źródło: https://lt.wikipedia.org/wiki/Lietuvos_futbolas_1997_m. (dostęp 18.12.2023)

https://www.wiki-data.lt-lt.nina.az/Lietuvos_futbolo_var%C5%B4ybos_1996%E2%80%931997_m..html (dostęp 21.01.2024)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 1997/1998

Poziom rozgrywek – 2
Nazwa rozgrywek – I Liga (I Lyga)
Miejsce – 11

BILANS „POLONII” WILNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
DOM	13	8	2	3	26	28-16
WYJAZD	13	0	4	9	4	15-29
RAZEM	26	8	6	12	30	43-45

Źródło: https://lt.wikipedia.org/wiki/Lietuvos_futbolas_1998_m. (dostęp 18.12.2023)

WYNIKI

DOM	PRZECIWNIK	WYJAZD
1:1	„Dainava” Alytus (Olita)	4:1
2:4	„Jėgeriai” Kaunas (Kowno)	0:0
3:0	„Atletas” Kaunas (Kowno)	0:3
3:2	„Lietava” Jonava (Janów)	2:0
1:0	JR Klaipėda (Kłajpeda)	1:1
0:0	„Babrungas” Plungė (Plungiany)	3:3
5:0	„Laisvė” Šilutė (Szyłokarczma)	2:0
1:3	„Klevas” Šiauliai (Szawle)	4:2
1:2	„Andas-Žalgiris-2” Vilnius (Wilno)	2:2
2:0	„Sūduva” Marijampolė (Mariampol)	3:0
4:2	„Inkaras-2” Kaunas (Kowno)	1:2
4:2	„Panerys-2” Vilnius (Wilno)	3:1
1:0	FK Visaginas (Wisaginia)	4:0

Źródło: https://lt.wikipedia.org/wiki/Lietuvos_futbolas_1998_m. (dostęp 18.12.2023)

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Dainava” Alytus	26	15	9	2	54	54-16
2.	„Jėgeriai” Kaunas	26	13	10	3	49	38-20
3.	„Atletas” Kaunas	26	13	6	7	45	31-24
4.	„Lietava” Jonava	26	13	4	9	43	45-28
5.	JR Klaipėda	26	13	4	9	43	33-31
6.	„Babrungas” Plungė	26	11	7	8	40	30-30
7.	„Laisvė” Šilutė	26	10	8	8	38	40-33
8.	„Klevas” Šiauliai	26	8	8	10	34	43-39
9.	Andas-Žalgiris-2 Vilnius (Wilno)	26	10	4	12	34	31-41
10.	„Sūduva” Marijampolė	26	9	3	14	30	31-49
11.	„Polonia” Wilno	26	8	6	12	30	43-45
12.	„Inkaras-2” Kaunas	26	7	6	13	27	28-36
13.	„Panerys-2” Vilnius	26	6	2	18	20	31-50
14.	FK Visaginas	26	5	4	17	19	20-50

Źródło: https://lt.wikipedia.org/wiki/Lietuvos_futbolas_1998_m. (dostęp 18.12.2023)

https://www.wiki-data.lt-lt.nina.az/Lietuvos_futbolo_var%C5%BBybos_1997%E2%80%931998_m.html (dostęp 21.01.2024)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 1998/1999

Poziom rozgrywek – 2
 Nazwa rozgrywek – II Liga (II Lyga)
 Miejsce – 14

BILANS „POLONII” WILNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
DOM	14	3	1	10	10	24-26
WYJAZD	13	3	1	9	10	14-38
RAZEM	27	6	2	19	20	38-64

WYNIKI

DOM	PRZECIWNIK	WYJAZD
0:1	„Lietava” Jonava (Janów)	5:1
2:4	„Atletas” Kaunas (Kowno)	3:2
0:1	„Taurus” Tauragė (Taurogi)	2:1
1:2	„Žalgiris-3” Vilnius (Wilno)	3:1
1:3	„Interas” Visaginas (Wisaginia)	3:0
0:0	„Laisvė” Šilutė (Szyłokarczma)	9:1
0:3	„Vienybė” Ukmergė (Wiłkomierz)	0:2
0:5	„Babrungas” Plungė (Plungiany)	(+/-)
1:5	„Klevas” Šiauliai (Szawle)	2:1
7:1	„Vakarų Žemaičiai” Mažeikiai (Możejki)	5:0
2:0	„Sūduva” Marijampolė (Mariampol)	
0:1	FK Visaginas (Wisaginia)	4:1
7:0	FK Anykščiai (Onikszty)	2:2
3:0	„Utenis” Utena (Uciana)	0:2

Źródło: https://lt.wikipedia.org/wiki/Lietuvos_futbolas_1999_m. (dostęp 18.12.2023)

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Lietava” Jonava	27	20	4	3	64	58-18
2.	„Atletas” Kaunas	27	17	7	3	58	60-26
3.	„Taurus” Tauragė	27	16	6	5	54	49-33
4.	„Žalgiris-3” Vilnius	27	15	5	7	50	51-29
5.	„Interas” Visaginas	27	11	10	6	43	37-28
6.	„Laisvė” Šilutė	27	11	7	9	40	45-33
7.	„Vienybė” Ukmergė	27	11	4	12	37	47-44
8.	„Babrungas” Plungė	27	10	7	10	37	31-41
9.	„Klevas” Šiauliai	27	11	4	12	37	38-45
10.	„Vakarų Žemaičiai” Mažeikiai	27	9	4	14	31	45-60
11.	„Sūduva” Marijampolė	14	7	1	6	22	23-17
12.	FK Visaginas	27	6	2	19	20	26-58
13.	FK Anykščiai	27	4	8	15	20	34-49
14.	„Polonia” Wilno	27	6	2	19	20	38-64
15.	„Utenis” Utena	27	3	7	17	16	14-51

Źródło: https://lt.wikipedia.org/wiki/Lietuvos_futbolas_1999_m. (dostęp 18.12.2023)

https://www.wiki-data.lt-lt.nina.az/Lietuvos_futbolo_var%C5%BEEybos_1998%E2%80%931999_m..html (dostęp 21.01.2024)

MAŁA TABELA DO MIEJSC 7-9

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Vienybė” Ukmergė	4	3	0	1	9	11-6
2.	„Babrungas” Plungė	4	2	1	1	7	6-5
3.	„Klevas” Šiauliai	4	0	1	3	1	5-11

Źródło: <https://www.rssf.org/tables/lito99.html> (dostęp 21.01.2024)

MAŁA TABELA DO MIEJSC 12-14

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	FK Visaginas	4	2	1	1	7	7-4
2.	FK Anykščiai	4	1	2	1	5	5-11
3.	„Polonia” Wilno	4	1	1	2	4	10-7

Źródło: <https://www.rssf.org/tables/lito99.html> (dostęp 21.01.2024)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 1999

Poziom rozgrywek – 3

Nazwa rozgrywek – II liga – strefa wschodnia (LFF II Lygos – Rytų zona)

Miejsce – 8

BILANS „POLONII” WILNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
DOM	2	1	0	1	3	3-5
WYJAZD	6	1	0	5	3	8-27
RAZEM	8	2	0	6	6	11-32

WYNIKI

DOM	PRZECIWNIK	WYJAZD
–	„Vetra” Rūdiškės (Rudziszki)	14:0
–	„Kaitra” Lentvaris (Landwarów)	3:1
–	FK Grigiškės (Grzegorzewo)	1:5
–	„Širvinta” Širvintos (Szyrwinty)	3:0
–	„Utenis” Utena (Uciana)	3:1
–	„Lokomotyvas” (Legela) Vilnius (Wilno)	3:1
0:4	„Interas-2” Visaginas (Wisaginia)	–
3:1	Lietuvos jaunučių iki 15 m. rinktinė (litewska drużyna narodowa U15)	–

Źródło: https://lt.wikipedia.org/wiki/Lietuvos_futbolas_2000_m. (dostęp 18.12.2023)

TABELA

L.P.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Vetra” Rūdiškės	8	7	1	0	22	45-3
2.	„Kaitra” Lentvaris	8	6	1	1	19	25-11
3.	FK Grigiškės	8	4	2	2	14	28-21
4.	„Širvinta” Širvintos	8	4	1	3	13	19-15
5.	„Utenis” Utena	8	3	3	2	12	14-14
6.	„Lokomotyvas” (Legela) Vilnius	8	3	1	4	10	17-24
7.	„Polonia” Wilno	8	2	0	6	6	11-32
8.	„Interas-2” Visaginas	8	1	1	6	4	12-30
9.	Lietuvos jaunimo iki 15 m. rinktinė	8	0	2	6	2	8-28

Źródło: https://lt.wikipedia.org/wiki/Lietuvos_futbolas_2000_m. (dostęp 18.12.2023)

https://www.wiki-data.lt-lt.nina.az/Lietuvos_futbolo_var%C5%B4ybos_1999%E2%80%932000_m.html (dostęp 21.01.2024)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 2002

Poziom rozgrywek – 4
 Nazwa rozgrywek – rozgrywki okręgu wileńskiego (Vilniaus apskritis pirmenybės)
 Miejsce – 2

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŹKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	FK „Svajotojas” Vilnius (Wilno)	32	28	2	2	86	122-15
2.	„Polonia” Wilno	32	27	3	2	84	151-34
3.	„Delintra” Lentvaris (Landwarów)	32	27	1	4	82	109-26
4.	FK „Gariūnai” Vilnius (Wilno)	32	24	5	3	77	105-39
5.	„Kaitra” Lentvaris (Landwarów)	32	18	4	10	58	65-37
6.	„Neris” Naujoji Vilnia (Nowa Wilejka)	32	16	6	10	54	94-62
7.	„Nempolis” Nemenčinė (Niemenczyn)	32	16	2	14	50	72-65
8.	„Prelegentai” Vilnius (Wilno)	32	12	4	16	40	64-76
9.	„Troleibusas” Vilnius (Wilno)	32	11	4	17	37	52-86
10.	LMFA „Medikas” Vilnius (Wilno)	32	11	4	17	37	51-70
11.	„Žeimena” Pabradė (Podbrodzie)	32	10	7	15	37	54-61
12.	„Sostinės Policija” Vilnius (Wilno)	32	9	5	18	32	54-80
13.	„Žalgiris” Naujoji Vilnia (Nowa Wilejka)	32	9	2	21	29	67-97
14.	FK Naujieji Verkiai (Nowe Werki)	32	6	6	20	24	47-95
15.	FŽK Pabradė (Podbrodzie)	32	6	4	22	22	35-70
16.	„Florionas” Vilnius (Wilno)	32	5	5	22	20	38-112
17.	„Visinčia” Šalčininkai (Soleczniki)	32	4	2	26	14	42-197

Źródło: <http://ife.lt/2002-m-Vilniaus-apskritis-pirmenyb%C4%97s/lyga-1608?view=table> (dostęp 18.12.2023)

Rok 2003

Poziom rozgrywek – 4
 Nazwa rozgrywek – rozgrywki okręgu wileńskiego (Vilniaus apskritis pirmenybės)
 Miejsce – 3

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŹKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	FK „Sostinės Svajotojas” Vilnius (Wilno)	26	22	3	1	69	97-32
2.	„Lietuvos Paštas” Vilnius (Wilno)	26	22	2	2	68	105-31
3.	„Polonia” Wilno	26	21	3	2	66	97-21
4.	„Kaitra” Lentvaris (Landwarów)	26	12	6	8	42	48-47
5.	FK „Gariūnai” Vilnius (Wilno)	26	11	7	8	40	71-37
6.	„Prelegentai” Vilnius (Wilno)	26	10	6	10	36	59-64
7.	„Aktas” Vilnius (Wilno)	26	11	3	12	36	64-44
8.	„Granitas” Naujoji Vilnia (Nowa Wilejka)	26	11	2	13	35	44-48
9.	„Troleibusas” Vilnius (Wilno)	26	9	1	16	28	48-76
10.	„Žeimena” Pabradė (Podbrodzie)	26	7	6	13	27	41-62
11.	„Sostinės Policija” Vilnius (Wilno)	26	8	1	17	25	42-82
12.	„Orbit” Vilnius (Wilno)	26	5	5	16	20	31-63
13.	FK Naujieji Verkiai (Nowe Werki)	26	5	3	18	18	27-104
14.	„Legionas” Nemenčinė (Niemenczyn)	26	3	2	21	11	23-86

Źródło: <http://ife.lt/2003-m-Vilniaus-apskritis-pirmenyb%C4%97s/lyga-1607?view=table> (dostęp 18.12.2023)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 2004

Poziom rozgrywek – 3

Nazwa rozgrywek – II liga – strefa wschodnia (LFF II Lygos – Rytų zona)

Miejsce – 3

BILANS POLONII WILNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
DOM	13	11	1	1	34	50-11
WYJAZD	14	11	1	2	34	49-14
RAZEM	27	22	2	3	68	99-25

WYNIKI

DOM	PRZECIWNIK	WYJAZD
0:1	„Lietuvos Paštas“ Vilnius (Wilno)	1:3
3:2	FK „Gariūnai“ Vilnius (Wilno)	2:2
2:0	„Sostinės Svajotojas“ Vilnius (Wilno)	0:3
3:0	„Kaitra“ Lentvaris (Landwarów)	0:2
0:0	„Granitas“ Naujoji Vilnia (Nowa Wilejka)	1:0
2:0	„Orbit“ Vilnius (Wilno)	0:4
8:3	„Aktas“ Vilnius (Wilno)	0:5
4:1	„Sostinės Policija“ Vilnius (Wilno)	2:7
4:2	„Troleibusas“ Vilnius (Wilno)	2:7
4:1	„Širvinta“ Širvintos (Szyrwinty)	1:7
4:0	„Ozas“ Vilnius (Wilno)	2:1
12:1	FK Naujieji Verkliai (Nowe Werki)	2:4
3:0	„Žeimena“ Pabradė (Podbrodzie)	0:1
	„Prelegentai“ Vilnius (Wilno)	1:4
	„Vienybė“ Ukmergė (Wiłkomierz)	

Źródło: <http://fe.lt/2004-m-LFF-II-lygos-Ryt%C5%B3-zona/lyga-489?view=table> (dostęp 18.12.2023)

TABELA

L.P.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Lietuvos Paštas“ Vilnius	27	24	0	3	72	117-22
2.	FK „Gariūnai“ Vilnius	27	22	3	2	69	98-17
3.	„Polonia“ Wilno	27	22	2	3	68	99-25
4.	„Sostinės Svajotojas“ Vilnius	27	21	2	4	65	103-25
5.	„Kaitra“ Lentvaris	27	15	3	9	48	62-33
6.	„Granitas“ Naujoji Vilnia	27	12	7	8	43	57-36
7.	„Orbit“ Vilnius	27	12	2	13	38	55-53
8.	„Aktas“ Vilnius	27	11	3	13	36	57-57
9.	„Sostinės Policija“ Vilnius	27	7	5	15	26	40-94
10.	„Troleibusas“ Vilnius	27	7	4	16	25	46-86
11.	„Širvinta“ Širvintos	27	7	1	19	22	38-113
12.	„Ozas“ Vilnius	27	4	6	17	18	25-79
13.	FK Naujieji Verkliai	27	4	4	19	16	42-113
14.	„Žeimena“ Pabradė	27	4	0	23	12	21-91
15.	„Prelegentai“ Wilno	14	2	2	10	8	18-34
16.	„Vienybė“ Ukmergė*		–	–	–	–	–

Uwaga do tabeli:

* „Vienybė“ Ukmergė wycofała się z rozgrywek przed rozpoczęciem sezonu

Źródło: https://www.wiki-data.lt-lt.nina.az/Lietuvos_futbolo_varzybos_2004_m..html (dostęp 21.01.2024)

<http://fe.lt/2004-m-LFF-II-lygos-Ryt%C5%B3-zona/lyga-489?view=table> (dostęp 18.12.2023)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 2006

Poziom rozgrywek – 4

Nazwa rozgrywek – rozgrywki okręgu wileńskiego (Vilniaus apskritis) (gr. A)

Miejsce – 6

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Policija” Vilnius (Wilno)	30	78	105-23
2.	FK „Gariūnai” Vilnius (Wilno)	30	72	114-30
3.	„Lietuvos Paštas” Vilnius (Wilno)	30	66	95-35
4.	„Aktas” Vilnius (Wilno)	30	54	59-32
5.	„Troleibusas” Vilnius (Wilno)	30	50	61-50
6.	„Polonia” Wilno	30	44	70-64
7.	„Klevas” Lentvaris (Landwarów)	30	44	61-59
8.	„Mileniumas” Vilnius (Wilno)	30	44	52-72
9.	„Fazė” Vilnius (Wilno)	30	42	66-81
10.	„Bonus” Vilnius (Wilno)	30	41	51-39
11.	„Bekentas” Vilnius (Wilno)	30	38	65-53
12.	LOSC Vilnius (Wilno)	30	28	46-126
13.	FK Naujieji Verkliai (Nowe Werki)	30	26	54-126
14.	„Ozas” Vilnius (Wilno)	30	26	54-96
15.	„Žeimeną” Pabradė (Podbrodzie)	30	21	43-80
16.	„Kaitra” Lentvaris (Landwarów)	30	15	38-94

Źródło: <http://ife.lt/2006-m-Vilniaus-apskritis-A-grup%C4%97/lyga-1217> (dostęp 18.12.2023)

https://www.wiki-data.lt-lt.nina.az/Lietuvos_futbolo_var%C5%Beybos_2006_m..html (dostęp 21.01.2024)

Rok 2007

Poziom rozgrywek – 4

Nazwa rozgrywek – rozgrywki okręgu wileńskiego (Vilniaus apskritis) (gr. A)

Miejsce – 4

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŹKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Gariūnai” Vilnius (Wilno)	24	19	2	3	59	87-24
2.	„Policija” Vilnius (Wilno)	24	18	3	3	57	89-18
3.	„Klevas” Lentvaris (Landwarów)	24	16	5	3	53	61-30
4.	„Polonia” Wilno	24	14	5	5	47	71-29
5.	„Snoras” Vilnius (Wilno)	24	13	5	6	44	68-26
6.	FK Naujieji Verkliai (Nowe Werki)	24	14	0	10	42	57-50
7.	„Troleibusas” Vilnius (Wilno)	24	10	7	7	37	53-37
8.	„Rumida” Lentvaris (Landwarów)	24	9	5	10	32	32-39
9.	„Ozas” Vilnius (Wilno)	24	6	5	13	23	28-50
10.	„Žeimeną” Pabradė (Podbrodzie)	24	5	4	15	19	32-58
11.	„Mileniumas” Vilnius (Wilno)	24	4	1	19	13	27-88
12.	„Bonus” Vilnius (Wilno)	24	2	4	18	10	17-70
13.	FM „Granitas” Vilnius (Wilno)	24	3	0	21	9	18-121

Źródło: https://lt.wikipedia.org/wiki/Lietuvos_futbolas_2007_m. (dostęp 18.12.2023)

https://lietuvali.lt/wiki/Lietuvos_futbolo_var%C5%Beybos_2007%E2%80%932008_m. (dostęp 18.12.2023)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 2008

Poziom rozgrywek – 4

Nazwa rozgrywek – rozgrywki okręgu wileńskiego (Vilniaus apskritis) (gr. A)

Miejsce – 4

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	PUNKTY	BRAMKI
1.	REO LT Vilnius (Wilno)	24	63	104-18
2.	„Gariūnai” Vilnius (Wilno)	24	60	82-31
3.	FK Naujieji Verkiai (Nowe Werki)	24	44	62-45
4.	„Polonia” Wilno	24	36	58-58
5.	„Klevas” Lentvaris (Landwarów)	24	34	55-56
6.	„Snoras” Vilnius (Wilno)	23	33	53-47
7.	„Žeimena” Pabradė (Podbrodzie)	24	24	54-80
8.	„Troleibusas” Vilnius (Wilno)	23	12	31-90
9.	„Dorvila-Spartakas” Vilnius (Wilno)	24	6	24-100
–	FK Rūdiškės (Rudziszki)*	–	–	–
–	„Ozas” Vilnius (Wilno)*	–	–	–

Uwaga do tabeli:

Zespoły FK Rūdiškės (Rudziszki) i „Ozas” Vilnius (Wilno) wycofały się z rozgrywek.

Źródło: https://lt.wikipedia.org/wiki/Lietuvos_futbolas_2009_m. (dostęp 18.12.2023)

https://www.wiki-data.lt-lit.nina.az/Lietuvos_futbolo_var%C5%B4ybos_2008%E2%80%932009_m.html (21.01.2024)

Rok 2009

Poziom rozgrywek – 4

Nazwa rozgrywek – rozgrywki powiatu wileńskiego⁴⁸ (Vilniaus apskrities futbolo pirmenybiu pavasario ratas)

Miejsce – 1

BILANS „POLONII” WILNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
DOM	6	5	1	0	16	17-4
WYJAZD	9	8	1	0	25	37-7
RAZEM	15	13	2	0	41	54-11

WYNIKI

DOM	PRZECIWNIK	WYJAZD
6:0	„Rotalis” Vilnius (Wilno)	–
–	FK „Gariūnai” Vilnius (Wilno)	2:2
2:2	REO Vilnius (Wilno)	–
2:1	FK Naujieji Verkiai (Nowe Werki)	–
–	„Širvinta” Širvintos (Szyrwinty)	1:3
–	FK Lentvaris (Landwarów)	0:3
–	„Troleibusas” Vilnius (Wilno)	0:4
3:1	„Granitas” Naujoji Vilnia (Nowa Wilejka)	–
–	„Legionas” Lavoriškės (Ławaryszki)	1:2
1:0	FK Trakai (Troki)	–
–	„Snoras” Vilnius (Wilno)	1:4
–	ZPNL Wilno	1:5
3:0	„Žeimena” Pabradė (Podbrodzie)	–
–	FK Elektrėnai (Elektreny)	0:7
–	„Orša” Vilnius (Wilno)	1:7

Źródło: <http://ife.lt/2009-m-Vilniaus-apskritis-futbolo-pirmenybi%C5%B3-pavasario-ratas/lyga-900> (dostęp 18.12.2023)

⁴⁸ „Tygodnik Wileńszczyzny”, nr 23 (wydanie internetowe nr 456), 2–8 czerwca 2009 r.

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	KS „Polonia” Wilno	15	13	2	0	41	54-11
2.	„Rotalis” Vilnius	15	11	2	2	35	52-25
3.	FK „Gariūnai” Vilnius	15	11	2	2	35	57-22
4.	REO Vilnius	15	10	4	1	34	68-15
5.	FK Naujieji Verkiai	15	10	3	2	33	50-26
6.	„Širvinta” Širvintos	15	7	2	6	23	43-36
7.	FK Lentvaris	15	7	2	6	23	38-29
8.	„Troleibusas” Vilnius	15	7	2	6	23	26-28
9.	FK „Granitas” Naujoji Vilnia	15	6	4	5	22	35-37
10.	„Legionas” Lavoriškės	15	6	2	7	20	40-34
11.	FK Trakai	15	4	1	10	13	14-29
12.	„Snoras” Vilnius	15	3	4	8	13	22-49
13.	ZPL Wilno*	15	3	1	11	10	23-75
14.	„Žeimenai” Pabradė	15	2	3	10	9	18-41
15.	FK Elektrenai	15	1	1	13	4	15-59
16.	„Orša” Vilnius	15	1	1	13	4	13-52

Uwaga do tabeli:

* **ZPL Wilno** (Związek Polaków na Litwie – w rozgrywkach tej grupy grała także drużyna Związku Polaków na Litwie
https://www.wiki-data.lt-lt.nina.az/ZPL_Baltoji_Vok%C4%97.html (dostęp 21.01.2024)

Źródło: <http://lfe.lt/2009-m-Vilniaus-apskritis-futbolo-pirmenybi%C5%B3-pavasario-ratas/lyga-900> (dostęp 18.12.2023)

Poziom rozgrywek – 4

Nazwa rozgrywek – rozgrywki powiatu wileńskiego (Vilniaus apskritis) (gr. A – finałowa)

Miejsce – 3

BILANS „POLONII” WILNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
sezon zasadniczy	15	13	2	0	41	54-11
DOM	7	5	1	1	16	17-7
WYJAZD	7	2	0	5	6	14-21
RAZEM	29	20	3	6	63	85-39

WYNIKI

DOM	PRZECIWNIK	WYJAZD
1:1	FK „Gariūnai” Vilnius (Wilno)	2:1
3:1	REO Vilnius (Wilno)	4:0
3:1	FK Naujieji Verkiai (Nowe Werki)	5:3
3:1	„Rotalis” Vilnius (Wilno)	6:1
0:1	„Troleibusas” Vilnius (Wilno)	1:3

3:2	FK Lentvaris (Landwarów)	3:2
4:0	„Širvinta” Širvintos (Szyrwinty)	0:4

Źródło: <http://lfe.lt/2009-m-Vilniaus-apskritis-A-grup%C4%97/tvarkarastis-957> (dostęp 18.12.2023)

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	FK „Gariūnai” Vilnius	29	23	4	2	73	105-33
2.	REO Vilnius (Wilno)	29	20	5	4	65	131-33
3.	„Polonia” Wilno	29	20	3	6	63	85-39
4.	FK Naujieji Verkiai	29	16	5	8	53	88-75
5.	„Rotalis” Vilnius	29	15	2	12	47	83-69
6.	„Troleibusas” Vilnius	29	12	5	12	41	52-60
7.	FK Lentvaris	29	10	5	14	35	59-63
8.	„Širvinta” Širvintos	29	10	2	17	32	59-94

Źródło: <http://lfe.lt/2009-m-Vilniaus-apskritis-A-grup%C4%97/lyga-957?view=table> (dostęp 18.12.2023)

https://lt.wikipedia.org/wiki/Lietuvos_futbolas_2010_m. (dostęp 18.12.2023)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 2010

Poziom rozgrywek – 4

Nazwa rozgrywek – rozgrywki okręgu wileńskiego (VAFF pirmenybės – Vilniaus apskritis)

Miejsce – 4

BILANS „POLONII” WILNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
DOM	14	10	2	2	32	59-14
WYJAZD	14	8	2	4	26	38-25
RAZEM	28	18	4	6	58	97-39

WYNIKI

DOM	DOM	PRZECIWNIK	WYJAZD	WYJAZD
1:1	–	FK „Gariūnai” Vilnius (Wilno)	1:3	4:1
5:0	1:2	„Granitas” Naujoji Vilnia (Nowa Wilejka)	0:2	–
0:2	2:1	FK Naujieji Verkiai (Nowe Werki)	4:0	–
2:2	–	„Rotalis” Vilnius (Wilno)	0:1	3:0
3:2	–	FK Trakai (Troki)	1:1	2:1
6:0	7:1	„Širvinta” Širvintos (Szyrwinty)	3:5	–
6:1	–	„Troleibusas” (TERA) Vilnius (Wilno)	1:4	1:7
9:0	–	FK Baltoji Vokė (Biała Waka)	0:0	2:8
–	–	„Klevas” Lentvaris (Landwarów)	3:5	–
4:0	–	„Vėtra-2” Vilnius (Wilno)	–	–
8:1	–	FK Elektrėnai (Elektreny)	–	–
5:0	–	„Žalgiris-Griunvald” Vilnius (Wilno)	–	–

Źródło: <http://ffe.lt/2010-m-VAFF-pirmenyb%C4%97s/tvarkarastis-1414?view=table> (dostęp 18.12.2023)

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	FK „Gariūnai” Vilnius	28	20	5	3	65	96-36
2.	„Granitas” Naujoji Vilnia	28	21	1	6	64	96-37
3.	FK Naujieji Verkiai	28	21	0	7	63	103-43
4.	„Polonia” Wilno	28	18	4	6	58	97-39
5.	„Rotalis” Vilnius	28	14	4	10	46	70-53
6.	FK Trakai	28	12	5	11	41	73-48
7.	Širvinta” Širvintos	28	8	3	17	27	76-90
8.	„Troleibusas” (TERA) Vilnius	28	6	2	20	20	41-115
9.	FK Baltoji Vokė	28	4	3	21	15	51-144
10.	„Klevas” Lentvaris*	10	3	1	6	10	17-31
11.	„Vėtra-2” Vilnius*	10	3	1	6	10	20-37
12.	FK Elektrėnai*	10	1	0	9	3	8-43
13.	„Žalgiris-Griunvald” Vilnius*	10	0	1	9	1	6-38

Uwagi do tabeli:

* „Klevas” Lentvaris (Landwarów) i FK Elektrėnai (Elektreny) grały tylko w I rundzie, a „Vėtra-2” Vilnius (Wilno) i „Žalgiris-Griunvald” Vilnius (Wilno) zagrały tylko w II rundzie.

Źródło: <http://ffe.lt/2010-m-VAFF-pirmenyb%C4%97s/lyga-1414?view=table> (dostęp 18.12.2023)

https://lt.wikipedia.org/wiki/Lietuvos_futbolas_2011_m. (dostęp 18.12.2023)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 2011

Poziom rozgrywek – 3

Nazwa rozgrywek – II liga – strefa południowa (LFF II Lygos – Pietų zona)

Miejsce – 1

BILANS „POLONII” WILNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
DOM	9	6	2	1	20	24-13
WYJAZD	8	6	2	0	20	27-7
RAZEM	17	12	4	1	40	51-20

WYNIKI

DOM	PRZECIWNIK	WYJAZD
3:1	„Savigė” Kaišiadorys (Koszedary)	0:1
0:4	„Rūdupis” Prienai (Preny)	2:3
2:1	FK „Granitas” Vilnius (Wilno)	1:1
2:1	„Sveikata” Kybartai (Kibarty)	0:1
2:2	„Bekentas” Vilnius (Wilno)	1:1
3:3	„Fajetonas” Jonava (Janów)	1:2
3:0	FK Kėdainiai (Kiejdany)	1:13
3:0	„Baltai” Kaišiadorys (Koszedary)	–
6:1	FM „Spiris” Kowno	1:5

Źródło: <http://ife.lt/2011-m-LFF-II-lygos-Piet%C5%B3-zona/tvarkarastis-1665?view=table> (dostęp 18.12.2023)

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Polonia” Wilno	17	12	4	1	40	51-20
2.	„Savigė” Kaišiadorys	17	12	3	2	39	45-19
3.	„Rūdupis” Prienai	17	11	4	2	37	55-19
4.	FK „Granitas” Vilnius	17	10	2	5	32	44-18
5.	„Sveikata” Kybartai	17	8	0	9	24	37-38
6.	„Bekentas” Vilnius	17	7	3	7	24	45-39
7.	„Fajetonas” Jonava	17	6	3	8	21	38-44
8.	FK Kėdainiai	17	2	0	15	6	23-73
9.	„Baltai” Kaišiadorys	9	1	3	5	6	11-26
10.	FM „Spiris” Kaunas	17	1	0	16	3	22-75

Źródło: <http://ife.lt/2011-m-LFF-II-lygos-Piet%C5%B3-zona/lyga-1665?view=table> (dostęp 18.12.2023)

https://lt.wikipedia.org/wiki/Lietuvos_futbolas_2012_m. (dostęp 18.12.2023)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 2012

Poziom rozgrywek – 2

Nazwa rozgrywek – 1 Lyga (sezon zasadniczy)

Miejsce – 5

BILANS „POLONII” WILNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
DOM	13	7	0	6	21	30-19
WYJAZD	14	5	1	8	16	20-29
RAZEM	27	12	1	14	37	50-48

WYNIKI

DOM	DOM	PRZECIWNIK	WYJAZD	WYJAZD
0:1	0:2	„Lietava” Jonava (Janów)	4:1	–
2:1	0:3	„Nevėžis” Kėdainiai (Kiejdany)	3:1	–
4:1	–	FK „Granitas” Vilnius (Wilno)	3:1	3:1
1:2	–	FK Trakai (Troki)	3:1	1:1
4:1	–	FK NFA Kaunas (Kowno)	5:1	3:0
1:2	–	FK „Šilutė” (Szyłokarczma)	1:2	2:0
4:1	5:0	FK „Palanga” (Połaga)	1:2	–
3:1	1:3	FK „Venta” Kuršėnai (Kurszany)	0:2	–
5:1	–	FK Kėdainiai (Kiejdany)	0:2	0:5

Źródło: <http://ife.lt/2012-m-LFF-I-lyga/tvarkarastis-1744?view=table> (dostęp 18.12.2023)

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Lietava” Jonava	27	19	5	3	62	68-18
2.	„Nevėžis” Kėdainiai	27	18	4	5	58	65-23
3.	FK „Granitas” Vilnius	27	15	7	5	52	56-33
4.	FK Trakai	27	14	6	7	48	57-29
5.	„Polonia” Wilno	27	12	1	14	37	50-48
6.	FK NFA Kaunas	27	10	3	14	33	66-61
7.	FK „Šilutė”	27	8	8	11	32	39-33
8.	FK „Palanga”	27	8	6	13	30	38-55
9.	FK Venta Kuršėnai	27	8	1	18	25	44-77
10.	FK Kėdainiai	27	1	3	23	6	15-128

Źródło: <http://ife.lt/2012-m-LFF-I-lyga/lyga-1744?view=table> (dostęp 18.12.2023)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Rok 2013

Poziom rozgrywek – 2
 Nazwa rozgrywek – 1 Lyga (sezon zasadniczy)
 Miejsce – 11

BILANS „POLONII” WILNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
DOM	11	3	3	5	12	13-28
WYJAZD	11	3	0	8	9	14-32
RAZEM	22	6	3	13	21 (18)*	27-60

Uwaga do tabeli:

* „Polonia” Wilno otrzymała –3 punkty za zaległości wobec Litewskiego Związku Piłki Nożnej (LFF).

WYNIKI

DOM	PRZECIWNIK	WYJAZD
1:5	„Granitas” Klaipėdas (Kłajpeda)	8:2
1:1	„Nevėžis” Kėdainiai (Kiejdany)	3:1
1:4	FK Trakai (Troki)	0:1
4:2	„Šilas” Kazlų Rūda (Kozłowa Ruda)	4:0
1:7	FM „Spartys” Kaunas (Kowno)	5:2
1:2	„Lietava” Jonava (Janów)	2:1
0:5	FK „Lokomotyvas” Radviliškis (Radziwiłiszki)	3:2
1:0	„Žalgiris-3” Vilnius (Wilno)	1:2
1:0	FK „Šilutė” (Szyłokarczma)	2:0
0:0	FK „Baltija” Panevėžys (Poniewież)	3:0
2:2	FK „Palanga” (Połaga)	1:3

Źródło: <http://ife.lt/2013-m-LFF-I-lygos-reguliarusis-sezonas/tvarkarastis-1826?view=table> (dostęp 18.12.2023)

TABELA

LP.	KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	„Granitas” Klaipėdas	22	16	6	0	51 (54)*	57-21
2.	„Nevėžis” Kėdainiai	22	12	6	4	42	46-23
3.	FK Trakai	22	12	3	7	39	39-19
4.	„Šilas” Kazlų Rūda	22	11	5	6	38	39-29
5.	FM „Spartys” Kowno	22	11	3	8	36	50-33
6.	„Lietava” Jonava	22	10	5	7	35	38-25
7.	FK „Lokomotyvas”	22	10	4	8	34	39-36
8.	„Žalgiris-3” Vilnius	22	7	4	11	25	29-32
9.	FK „Šilutė”	22	6	5	11	23	13-28
10.	FK „Baltija” Panevėžys	22	5	3	14	18	27-49
11.	„Polonia” Wilno	22	6	3	13	18 (21)*	27-60
12.	FK „Palanga”	22	1	3	18	0 (6)**	17-66

Uwagi do tabeli:

* „Granitas” Kłajpeda i „Polonia” Wilno otrzymały po –3 punkty za zaległości wobec Litewskiego Związku Piłki Nożnej (LFF).

** Klub FK „Palanga” otrzymał –6 punktów za zaległości wobec Litewskiego Związku Piłki Nożnej (LFF).

Źródło: <http://ife.lt/2013-m-LFF-I-lygos-reguliarusis-sezonas/lyga-1826?view=table> (dostęp 18.12.2023)

Robert Trzaska / Od „Sparty” Kowno do „Polonii” Wilno

Poziom rozgrywek – 2
 Nazwa rozgrywek – 1 Lyga (strefa spadkowa)
 Miejsce – 4 (10)

BILANS „POLONII” WILNO

	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
sezon zasadniczy	22	6	3	13	18 (21)*	27-60
DOM	2	1	0	1	3	3-6
WYJAZD	3	1	0	2	3	7-11
RAZEM	27	8	3	16	24 (27)*	38-76

Uwaga do tabeli:

* „Polonia” Wilno otrzymała –3 punkty za zaległości wobec Litewskiego Związku Piłki Nożnej (LFF).

WYNIKI

PRZECIWNIK	MECZ	DOM/WYJAZD
FK „Lokomotyvas” Radviliškis (Radziwiliszki)	1:5	dom
„Žalgiris-3” Vilnius (Wilno)	3:0 (wo)	wyjazd
FK „Šilutė” (Szyłokarczma)	2:1	dom
FK „Baltija” Panevėžys (Poniewież)	3:6	wyjazd
FK „Palanga” (Połaga)	4:2	wyjazd

Źródło: <http://ffe.lt/2013-m-LFF-l-lygos-7-12-vietos/tvarkarastis-1877?view=table> (dostęp 18.12.2023)

TABELA GRUPY SPADKOWEJ

L.P.		KLUB	MECZE	WYGRANE	REMISY	PORAŻKI	PUNKTY	BRAMKI
1.	(7.)	FK „Lokomotyvas”	27	13	5	9	44	57-46
2.	(8.)	„Žalgiris-3” Vilnius	27	11	5	11	38	51-35
3.	(9.)	FK „Šilutė”	27	7	7	13	28	21-37
4.	(10.)	KS „Polonia” Wilno	27	6	3	16	24 (27)*	38-76
5.	(11.)	FK „Baltija” Panevėžys	27	6	3	18	21	38-67
6.	(12.)	FK „Palanga”	27	3	3	21	6 (12)**	25-88

Uwagi do tabeli:

* „Polonia” Wilno otrzymała –3 punkty za zaległości wobec Litewskiego Związku Piłki Nożnej (LFF).

** Klub FK „Palanga” otrzymał –6 punktów za zaległości wobec Litewskiego Związku Piłki Nożnej (LFF).

Źródło: <http://ffe.lt/2013-m-LFF-l-lygos-7-12-vietos/lyga-1877?view=table> (dostęp 18.12.2023)

BIBLIOGRAFIA

I. Czasopisma

„Kurier Wileński”
„Kurier Galicyjski”
„Myśl Polska”
„Polonia-Ole”
„Tygodnik Wileńszczyzny”

II. Opracowania

Gąsiorowski Andrzej, *Polski ruch sportowy w Republice Litewskiej 1919–1940*, Olsztyn 2001.
Kołodziej Bogdan, *Dzieje Polonii w zarysie 1918–1939*, Warszawa 1991.
Mażul Henryk (red.), *Do mety Wilią znaczonej. Sport polski na Litwie: historia i teraźniejszość*, Wilno 2005.
Mitrovits Miklós, *Magyar labdarúgóedzők Lengyelországban 1921–1975 (pol. Węgierscy trenerzy piłki nożnej w Polsce 1921–1975)*, Budapeszt 2022.
Starzyński Stefan, *Litwa – zarys stosunków gospodarczych*, Warszawa 1928 (reprint).
Piąty polski klub w europejskich pucharach, Propozycja wizji rozwoju „Polonii” Wilno, Dokument przygotowany na rzecz Stowarzyszenia zwykłego „Warszawski Sport”, Warszawa 2021 (zbiory autora).

III. Internet

Lauzadis Almantas (<https://www.almis.sritis.lt/>, <https://www.rsss.org/>).
Kalinauskas Gediminas, *Lietuvos futbolo raida 1905–2018 (pol. Rozwój litewskiej piłki nożnej 1905–2018)*, Wilno 2022.
Lietuvos futbolo enciklopedija (<http://www.lfe.lt/>).
Enciklopedija Lietuvai ir pasauliui (ELIP) (https://lietuvai.lt/wiki/Pagrindinis_puslapis).
Portal Kresy.pl
Portal *Wilnoteka* (<http://www.wilnoteka.pl>)
Serwis www.kibice.net

SPIS TREŚCI

Zamiast wstępu _____	3
Początki polskiego sportu na Litwie – PKS „Sparta” Kowno _____	4
Zarys historii KS „Polonia” Wilno _____	9
Na zakończenie – Quo vadis „Polonio”?	19
Tabele wyników „Sparty” Kowno (1927–1930) _____	25
Rok 1927 _____	26
Rok 1928 _____	26
Rok 1929 _____	27
Rok 1930 _____	28
Tabele wyników „Polonii” Wilno (1990–2013) _____	29
Rok 1990 _____	30
Rok 1991 _____	30
Rok 1991/1992 _____	31
Rok 1992/1993 _____	31
Rok 1993/1994 _____	32
Rok 1994/1995 _____	33
Rok 1995/1996 _____	34
Rok 1996/1997 _____	35
Rok 1997/1998 _____	36
Rok 1998/1999 _____	37
Rok 1999 _____	38
Rok 2002 _____	39
Rok 2003 _____	39
Rok 2004 _____	40
Rok 2006 _____	41
Rok 2007 _____	41
Rok 2008 _____	42
Rok 2009 _____	42
Rok 2010 _____	44
Rok 2011 _____	45
Rok 2012 _____	46
Rok 2013 _____	47
Bibliografia _____	49

Zapowiedź kolejnej publikacji: „Rewera” Stanisławów

Czytelniczki i Czytelnicy,

Po ukończeniu broszury „Nie tylko Gwiazda. Inne żydowskie kluby Warszawy (do 1939 roku)” (skład, druk oraz wysyłka) jako członek Oddziału Stołecznego Towarzystwa Miłośników Lwowa i Kresów Południowo-Wschodnich zamierzam przyrzec się bliżej i rozpocząć zbieranie materiałów na temat „Rewery” Stanisławów.

Celem publikacji jest przypomnienie najważniejszego i największego klubu sportowego Stanisławowa – „Rewery”. To właśnie drużyna z tego grodu była wyróżniającym się klubem Kresów Południowo-Wschodnich II Rzeczypospolitej (po Pogoni Lwów, Czarnych Lwów czy Polonii Przemyśl. „Rewera” wygrała rozgrywki klasy „A” w latach: 1931 (okręg lwowski) 1934, 1935, 1937 i 1938 (okręg stanisławowski), kiedy to grała w eliminacjach do Ligi Państwowej.

Podstawowe dane przyszłej publikacji:

Tytuł: „Rewera” Stanisławów - w rzeczy samej kilka słów o klubie (1908-1939).

Wersja drukowana.

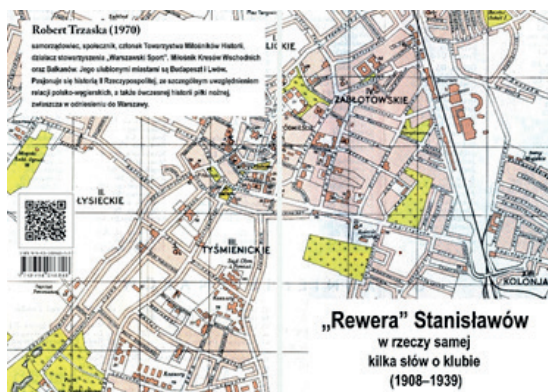
Prawdopodobny format A5.

Nakład – 199 egzemplarzy.

ISBN- 978-83-940868-4-8

Powstała już witryna poświęcona tej publikacji (<http://www.rewera.trzaska.waw.pl>) oraz specjalny profil na FB (<https://www.facebook.com/rewera.stanislawow>), gdzie będzie można śledzić rozwój tego kolejnego projektu. Osoby chcące wesprzeć pomysł zapraszam do serwisu Zrzutka.pl (<https://zrzutka.pl/gayp42>).

Pozdrawiam
Robert Trzaska
rewera@trzaska.waw.pl

ISBN 978-83-940868-4-8

9 788394 086848

Wstępny projekt okładki publikacji: „Rewera” Stanisławów. W rzeczy samej kilka słów o klubie (1908-1939).

Tam, gdzie grała nie tylko „Harfa”. Z dziejów polskiego futbolu na Łotwie

Udało się zakończyć publikację, z którą się Państwo przed chwilą zapoznali. Tak jak stronę wcześniej pisałem najpierw na tapet wejdzie „Rewera” Stanisławów. Oczywiście przeglądając poszczególne roczniki będę zwracał uwagę także na artykuły w prasie sportowej dotyczące polskiego futbolu na Łotwie.

Tematem zainteresował mnie właściciel profilu w poszczególne mediach społecznościowych o intrygującym tytule „Znad Daugawy” podczas promocji książki „Węgry w Rumunii 1918-1941”, która miała miejsce w Instytucie Liszta – Węgierskim Centrum Kultury w Warszawie, za co jestem ogromnie wdzięczny.

Ten aspekt polskiego sportu na Łotwie na pewno jest mało znany w Polsce. Mało kto dzisiaj pamięta, że mieszkający w tym nadbałtyckim kraju Polacy mieli swoje kluby piłkarskie. Celem publikacji będzie przypomnienie w skróconej formie historii tych drużyn. To kolejny prawie zapomniany aspekt historii polskiego futbolu, podobnie jak dzieje robotniczych klubów na Śląsku Cieszyńskim. Polski sport na Zaozlu to nie tylko Polonia Karwina, ale także m.in. Legia Ostrawa, Siła Orłowa czy Siła Trzyniec. takich jak np. „Polonia” Karwina z Zaozlia (Czechy) czy „Sparta” Kowno (Litwa). Dlatego chyba czas przypomnieć dzieje polskich klubów piłkarskich, takich jak takie kluby, jak Reduta” Ryga, „Harfa” i „Lechia” Dyneburg oraz „Sparta” Rzeżyca w postaci skromnej broszury.

Podstawowe dane:

ISBN 978-83-940868-0-0

Planowany nakład – 199 egzemplarzy

Podobnie jak w przypadku „Rewery” powstała witryna poświęcona tej publikacji (<http://www.polskifutbolnalotwie.trzaska.waw.pl/>), a także specjalny profil na FB (<https://www.facebook.com/polskifutbolnalotwie>), gdzie będzie można obserwować postępy prac.

Wstępny projekt okładki

Pozdrawiam
Robert Trzaska
rewera@trzaska.waw.pl

Robert Trzaska (1970) – samorządowiec, społecznik, członek Towarzystwa Miłośników Historii i Oddziału Stołecznego Towarzystwa Miłośników Lwowa i Kresów Południowo-Wschodnich. Jego ulubionymi miastami są Budapeszt i Lwów. Pasjonuje się historią II Rzeczypospolitej, ze szczególnym uwzględnieniem relacji polsko-węgierskich, a także ówczesnej historii piłki nożnej, zwłaszcza w odniesieniu do Warszawy.

* * *

Broszury od lewej:

Szwecja-Polska. 100 lat od pierwszej bramki dla Polski i pierwszego zwycięstwa reprezentacji, Sztokholm 2022 (j. szwedzki i j. polski).

Gwiazda (Sztern) – piłkarski fenomen Warszawy (1923-1939), Warszawa 2022.

Nie tylko „Gwiazda”. Inne żydowskie kluby Warszawy (do 1939 roku). „Hapoel”, „Jutrznia”, „Weker”, „Żar” i inne, Warszawa 2024.

* * *

ISBN 978-83-940868-7-9

